

ગુલ્શીસ્તાને આતમ કી. રૂ. ૦-૨-૦

આસ્તાને આતમ કી. ૦-૨-૦

કીસ્સાએ ૩૪૩
તમીમ અનસારી.

(ઉર્દુ અખાન-ગુજરાતી હરફોંન.)

હીખનેવાલે આર છપાનેવાલે

મીઆં બદરૂદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી.

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર

ત્રાણ હરવાબ, અમદાવાદ.

પહેલી બાર

૧૯૦૬ ૨૦૦૦

સને ૧૩૩૮ હીજરી.

સને ૧૯૨૦ ઇસ્વી.

Printed at the "Natvar" Printing Press
by BHOGILAL NARAYANDAS BODIVALA,
Janalpur Road—AHMEDABAD.

કી. રૂ. ૦-૪-૦

તારીખ.

મકકા મોઅઝઝમા.

યેહ વો આલી મકામકો તવારીખ હય, કે જીસકે નામ ઓર ખુબીસે તમામ ઇસ્લામી ભાઈ વાકેફ હોંગે. ઇસ કીતાબમે કબજેશરીફ ઓર હરમ મોહતરમકી ઇમારતકા ઝીકર હય ઓર મસ્જેદુલ હરામકે શરાઈફ ઓર કરા-માત ઓર અબાયબ હાલાતએ પેશ્તરકે ઝમાનેમે વાકેઅ હુવે હંચ દરજ હંચ. યેહ કીતાબમે ચાર ખાખ હંચ.

પ્રથમ પહેલા.

ફસલ પહેલી—અસ્માકે (નામુકે) ખ્યાનમે ફસલ દુસરી—મક્કા મોઅઝઝમાકી આબાદીકે ખ્યાનમે ફસલ તીસરી—મક્કા મોઅઝઝમા ઓર મદીના મુનવ્વરાકી ફજીલત ફસલ ચોથી—મક્કા મોઅઝઝમાકા વતન ખનાનેમેલી અકવાલ તુખતલીફ હંચ. ફસલ પાંચમી—બિન મુતઅર—રીક જશુકે ખ્યાનમે જહાં દોઆ મકબુલ હોતી હય. ફસલ છઠી—મકકે કે મકાનાત ઓર ઝમીનકે ખેચને ઓર કીરાયા લેનેકે હુકુમકે ખ્યાનમે.

બાબ દુસરા.

ખાનએકા બાકી તામીરકે ખ્યાનમે, ઓર ચાહે ઝમઝમ ઓર બસ્કે શરફ ઝીકરમે, ઓર કબજેકે જવા હીર ઓર ગીલાફુ ઓર નજફી કેફીયતમે.

બાબ તીસરા.

બિસ ખ્યાનમે કે :મસ્જેદ હરામકો વજે પેહલે કયાથી ઓર બસ્કે બાદ કીસ કદર બદાઈ ગઈ ઓર બે મઝમુન બસ્કે મોતઅલીક હય.

બાબ ચોથા.

આલે બિસમાનકે કાયમ હોનેકા ખ્યાન વગયરા વગયરા, ઓર બહોતસે હાલાત દરજ હંચ. યે કીતાબ ગોયા મક્કા મોઅઝઝમાકી ગાઈડ હય બે સાહબ હજ પઠ આય હંચ ઓર બે બનેકા ફરિદા રખતે હંચ, બિન્કે લીએ તો યે કીતાબ બે ઇન્તીહા સુફીદ હય, મક્કા મોઅઝઝમાકે હાલાતસે વાકેફ હોનેકે લીએ ઇસ્કે બદકર ઓર કોઈ કીતાબ નહીં. યેહ કીતાબ પેહલે અરબીમેથી બાદ બિર્દુ હુઈ મગર ચુકે બિર્દુ નહીં બનનેવાલે મુસલમાનભાઈ ઇસ્કા ખાતીની ફેઝ નહીં બિઠા સકતેયે ઇસ લીએ હમને ઇસ્કો બિર્દુ જખાન ઓર શુજરાતી હરફમે બિમદા ઝલેજ કાગજપર છપવાઈ હવે ૧૨ રંગીન પુર નકશો નીગારવાલે ટાઈ-ટલકી બિમદા પક્ષી જલ્લ બંધાઈ હય. ઇતની તમામ ખુબીયું પર કીમત સીફ રૂ. ૦—૧૨—૦.

મીલનેકા પતા—

મીઆં બહરદીન હુસેનુદીન નીઝામી.

બુકસે એન્ડ પબ્લીશર,

૬. વશુ દરવાજા—અમદાવાદ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮૩૭ વર્ગીકૃત

પુસ્તકનું નામ તમામ ૨૦૨૫/૨૭

વિષય ૬૪૬૮ : ૩ ૪૬૮

કીસ્સાઓ

તમીમ અનસારી.

સના ઓર હમ્દ મોલાકી સુનો તુમ
દેખો કયા ખેલ હય ઉસ પાકરબકા
અઝીઝો ઉસકી કુદરતપર ધરો દીલ
કહીં શુલહય કહીં ફલ હય કહીં મોર
કહીં શુલશન કહીં શુલશનકા માલી
કહીં હાકીમ કહીં ઉમરા કહીં શાહ
કહીં રાબ્બ કહીં રાવન કહીં રાવ
કહીં મતરબ કહીં સાકી કહીં બમ
કહીં કુંવર કહીં ગોપી કહીં કાન
કહીં ચાકર કહીં સરદાર હય વો
કહીં મુફ્લીસ કહીં દાતાર હય વો
કહીં સુનસીફ કહીં અચ્ચાર હય વો
કહીં શાગીર્દ કહીં ઊસતાદ પુર રાઝ
કહીં કાદીર કહીં રહેમાન હય વો
કહીં બેદીલ કહીં બીમાર હય વો
કહીં બેબે ચેન કહીં બે ખાખ હય વો
કહીં નાસીર કહીં સનસુર હય વો
કહીં ચતીમ કહીં મીસકીન હય વો
કહીં હય વો સનાખ્વાં ઓર સનાઈ
કહીં શેદા કહીં સૌદા વો વહશી
કહીં ખાકાં કહીં બમી નીઝામી
કહીં કાસમ કહીં રસતમ વ હાતમ
કહીં ખ્યાલી કહીં મવાલી વલી હય
કહીં ફૈઝી કહીં ફરદી પ્રીરાકી
કહીં આઝમ કહીં મુનઝમ મોઅઝુમ
કહીં નાફે કહીં ન્યામત લતીફ હય
કહીં હુરમત કહીં રહમત વો અઝમત
કહીં હીમ્મત કહીં દૌલત વહશમત
કહીં હાશીઝ કહીં હાતીફ વ નાતીક

જવાહીર ઓર સચે મોતી સુનો તુમ.
તમાશા દેખતા હય આપ સખકા.
કે કીસકીસ રંગમે હયગા વો શામીલ
જુધર દેખો ઉધર મૌબુદ હર ઠોર
કહીં ખુલખુલ કહીં ભવરા ખ્યાલી.
કહીં સુરજ કહીં ઝોહરા કહીં માહ.
કહીં બાદલ કહીં બીજલી કહીં બાવ
કહીં સીતા કહીં લખમન કહીં રામ
કહીં હીંદુકહીં મોમીન કહીં મુસલમાન
કહીં સહરા કહીં શુલઝાર હય વો
વલેકીન સખકા પાલનહાર હય વો
જુધર દેખો ઉધર તચ્ચાર હય વો.
કહીં શાધર કહીં હયગા સખુન સાઝ
કહીં બીસમીલ કહીં બેબાન હય વો
કહીં નુરી કહીં અનવાર હય વો.
કહીં તાખાં કહીં મહેતાબ હય વો
કહીં મસ્તો કહીં મખસુર હય વો
કહીં ગમગી કહીં રંગીન હય વો.
કહીં રૌશન ચીરાગ ઓર કહીં ઝીયાઈ
કહીં બરશી કહીં રૂહી વો કુફસી
કહીં નુરી કહીં હય વો ઇમામી
કહીં અસહન કહીં ફાઝલ વો આલેમ
કહીં હીલાલી કહીં મઆલી અલીહય
કહીં બાકર કહીં હય બમ સાકી
કહીં મોહસીન કહીં મોઅમીન મુકરરમ
કહીં ઉરફગની ઓર કહીં કસીફ ફય
કહીં અબર કહીં આઝીઝ વો ઉલલત
કહીં હય દર્દ કહીં હય દામે ઉલફત
કહીં સુપ્રી કહીં સાદિખ વ સાદીક

કીરસએ તમીમ અનસારી.

કહીં હાદીથ કહીં મહસુદ અહમદ
 કહીં આદીલ કહીં શાહે સલીમી
 કહીં કુતબો કહીં ગૌસો ગયાસી
 કહીં ગબાસ હય યોર કહીં નહંગહય
 કહીં વો હય ગની યોર કહીં ગદા હય
 કહીં મજહર કહીં હય જાને જાના
 કહીં સઅદી તવજ્જલ કહીં અમીહય
 કહીં બખરી કહીં નુરી જમાં હય
 કહીં હૈ મોહતશીમ યોર કહીં અઝીમહૈ
 કહીં હય વો રઝી યોર કહીં રઝાઇ
 કહીં હાદી કહીં મેહદી વ અબ્બાસ
 કહીં આશક કહીં સુશતાકો શૌકી
 કહીં જઅફર નઝીર યોર કહીં તકીહય
 કહીં સાઇલ કહીં માઇલ વ આદીલ
 કહીં બેતાબ કહીં આકીલ પ્રીદા હય
 અયસા સાહેબ હય વો પૈદાકરનહાર
 યે રમઝે મઅરીફત કોઇ ન બુઝે
 હય અહલે શરઆ ઈન બાતોંસે તાઇબ
 યે મૌલા આપહી ને બોલતા હય
 અઝીઝો બંદેકા કયા આસરા હય
 ને કરતા હય સના બંદેકા બંદા
 જમીએ હમ્દ હય ઉસહીકો સાબીત
 વો બંદેકે ને ઘટમે આપ આયા
 અઝીઝો બંદેકી બુનયાદ કયા હયા
 કરે કયા વરફે ઉનકી આજુઝ ઈનસાં
 વહી કાબીલ વહી હય રૂહે આદમ
 વહી આહે કરે પરબતકો રાઇ
 કરે આહે તો પ્રીર રાઇકા ડોંગર
 અયસી કુદરતકા ખાવીંદ હય સુબહાં
 અઝીઝાં બંદગી ઉસકી કરો તુમ
 કીયા પૈદા બંદેકો બંદગી કે
 ને બાકે બંદા સો રેહવે પલંગપર
 પીએ દાયમ શરાબો બાંગો તાડી
 બાંકી પગડી બધે તખ્તે સંવારે
 શુદાકા ઝીકર સુનતે ખાવે ઝોકે

કહીં ગાહેદ કહીં આબીદ વો અમજદ
 કહીં મીરા કહીં મુકબીલ મુક્રીમી.
 કહીં રાબ કહીં હાજી વ ગાઝી,
 કહીં વો હય સીરાજ યોર કહીં પતંગહય
 કહીં રાગીબ કહીં મરગુબ સદાહય.
 કહીં ખુસરૂ કહીં બહેલુલ દાના.
 અયસા વો સાહેબ અરશે બરીં હય.
 કહીં પુરસોઝ કહીં દરદો કુગાં હય.
 કહીં કુઝલા કહીં ઉમ્મી કલીમ હય
 કહીં જમી સુબન કહીં મુબતીલાઈ
 કહીં મીરાં કહીં મીરાં કહીં દાસ.
 કહીં આરીફ કહીં ખુશદીલ વઝોકી.
 કહીં ગાહેર કહીં હાલે નકી હઅ.
 કહીં ઘાઇલ કહીં બેદીલ વો કામીલ.
 કહીં તાલીબ કહીં મતલુબ બનાહય.
 હુવા બંદોમે હોકર આપ ઇજહાર.
 મગર હસતીસે ગુઝરી ઉસકો સુઝે
 હય જીસકો નેશે વહદત સોહયે તાલીબ
 વગર નઇ બંદા ખાકી પુતલા હય.
 વો સબકે ઘટમે આપરઘટ હુવા હય
 હય સબ ઉસકી સીફત બંદા હયબંદા.
 નેબરલાતાહય કુલઆલમકી હાજત.
 તો બંદા બુઝરગી આલમમે પાયા.
 સન એક મુસ્ત મીટીસે બના હય.
 વો મૌલા આપહી આપના સનાખ્યાં
 યે બંદા અબસ કરતા હય હમહમ
 સમંદર કો કરે એક પલમે ખાઇ.
 કરે એક પલમે ખાઇકા સમંદર.
 સમજતા નહીં નીપટગાપ્રીલહય વહીઈ
 કુછ ઉસકા ખૈદલી રખો તુમ.
 ન ઉસ શરમીંદગીકે ઝીંદગીકો.
 તો વો રાઝી સો કયું હો અયસે ઢંગપર
 બડી જુલ્ફે રખે સુઠવાકે દાડી.
 બીગાની યોરતોકો દીદ મારેં.
 હાં ગીબત સુને હુશયાર હોકે

દીક્ષિએ તમીમ અનસારી.

નમાઝ અંદર કે જ્યાં સીજદમે બાવે
 પુઢાકે નામપર દેવે ન ખૈરાત
 જો હો કહી નાચ્યા કહી રાગ ગાવે
 જોહોવે વચ્ચે ઓર મજલીસમેશામીલ
 ગંજુકા ચૈસરો શતરંજ હો કહી
 પુઢાકી યાદ કરતે નીંદ આવે
 સુખોકે વકત સો રહવે ખચારામ
 હૈ અચસા શૌઠ હર પુઢે ખડોકો
 રહે ગાહેર સુસહી ઓર નમાઝી
 બી દાડી બી પગડી વ શમલા
 ચખે રીશવતકો બોલે ઝુઠ ઓરસચ
 બી તસબીહ ઓર પુશ પૈરદન હૈ
 ઝરા દીલમે મહોખત નહીં પુઢાકી
 બટે પુઢેકા તોર અચસા બના હય
 લટે જોડે કે ખાતર બાપ માંસે
 ઝમાનેકા પ્રીરા હય કુછ અજબ ડૌલ
 પુસસન બખબ દર ખસ્તીયે હીંદ
 પુઢાકે ઘરમે બેઠે હુકકે ધોકે
 અગર કોઈ કેહવે ચેક્યા કરતે હોતુમ
 સુસલમાની તો સખ હોગઈ હૈ બીમાર
 ઈબાદત ઓર સખાવતસે ગયે ટલ
 નહીં કહીંદીન ઓર મજહૂબકી તકરાર
 અચસી પૈદા હુઈ હય ખલક અબકી
 અરે અચ ગાપીલો તુમ છોડો ગફલત
 નમાઝાં પાંચ વકતી તુમ ન છોડો
 નહીસ હજરતકી હય સુન્નૌ દીલોમે
 જો કોઈ છોડા નમાઝે સુખો ઇનસાન
 જો કોઈ છોડે નમાઝે ઝોહર જગમે
 જો કોઈ હોવે અસરકે વખતસે લાર
 નમાઝે શામ જો છોડે સુસલમાન
 જો કોઈ વખતે ઇશાકો દેવે ટાલા
 અરે ચારો સુનો ફરમાને હજરત
 અઝીઝો રાતદીન તોખા કરો તુમ
 બહોત હય ઝીંદગી ઉપર નહુસત
 પુઢા જાને વહાં કયા હોએગા હાલ

તો તેલ ઓર લકડીયાં તબયાદ આવે
 ઈબાતમેલી સુતલક નહીં અલે ગાત
 તો વહાં પુશહાલ હોકર દૌડે જાવે
 તો મટકોમે પતાશોકે ધરે દીલ
 તો સારી રાત ઉસજસે હીલે નહીં
 મીલે ખાનેકો અમત પુખ ખાવે
 ઉઠે તખ જુઠ ગીબત બીન નહીં કામ
 કે ધુરે પુખસુરત છોકરોકો
 કરે ખાતનીમે વો ખચ્ચા ખાઝી
 હવા ઓર હીર્સે બરદીલકા ચીમલા
 કરંગે કામ ઉસકા દે જો લાલચ
 વલેકીન દીલમે કઈ કઈકઈ મકરોફનહય
 પડે ગાહીર નમાઝાં ૩ રયાકી
 જવાનોકા તો પ્રીર કયા પુછના હય
 હઝારો ગાદયાં દેવે ઝખાંસે
 મેહમ્મદકા ચકી પુરા હુવા કૌલ
 બની હય મસજીદ ચોરોકે માનીંદ
 કરે બદખોઈ મહરાબોમે થુકે
 તેકેહવે તુજકો કયા દેગેજવામ હમ
 ચયામત કે નજર આતે હય આસાર
 ચકી દબ્બલ આવે આજ યા કલ
 મઈશતકી પ્રીકરમે હય ગીરફતાર
 સરાસર ભુલ ગએ વે યાદ રખકી
 રહો મત ગર્ક દર બહરે ખીજલત
 વે પાંચો વકતસે ઉફલત ન તોડો
 જહાં લગ હય સુસલમા સ્ખકે હકમે
 તો હોવે ઉસ સતી બેઝાર ઈમાન
 તો હો પૈગમબરાં બેઝાર ઉસ્મે
 તો હોં સારે મલાયક ઈસ્સે બેઝાર
 તો બેશક ઉસ્સે હો બેઝાર કુરઆન
 તો હો બેઝાર ઉસ્સે હકતઆલા
 સુસલમાં હો તો પકડો કુછબી ઈબરત
 પડો દાયમ નમાઝ હકસે ડરો તુમ
 કે હમસે કુછબી નહી હોતી ઈબાદત
 કયામતમે કયસા ચુજરેગા અહવાલ

કોરિસએ તમીમ અનસારી.

બરે ચારે ચઢી હય વકતે કુરસત
જવાનીકી ઈખાદત મોખતબર હય
તુમ્હે ઉસ વકત પછતાના પડેગા.
કહેગા લે શીતાબી મોતકા જમ
અઝીઝાં કુછયે શરતે બંદગી નહ
વહી બેહતર કે ઉસકા ઝીકર કરના
દેખો કીડે મકોડે જીન જનાવર
પથર કંકર પહાડ ચોર ઝાડ સારે
મલાયક હુર રીઘવાં જીન વ પરચાં
દરી'દે ચોર પરી'દે મુરગો માહી'
લગા તહેતુસ્સરા તા અરશે આઝામ
દેખો ઉસકે અપન બંદે કેહલાવેં

જવાનીમે કરો ઉસકી ઈખાદત
બુઢાપેકી ઈખાદત બેવકર હય.
કે જળ છાતીપે જમ આકર ચડેગા.
તો ઉસદીનહકબીના આવે નકોઈસમ
કે જળલગ ઉઝરહય શરમી'દગી નહ.
અબસ દુનીયાંકી ગંદી પ્રીકર કરના.
હયં ઉસકે ઝીકરમે તારોઝ મહેશર.
હયં ઉસકે ઝીકરમે બેદાર સારે.
હયં ઉસકે ઝીકરમે ચક પાપે ખડયાં.
હયં દાયમ ગર્ક ઝીકરે ઈલાહી
ઉસીકે ઝીકરમે ભરતે હય સબદમ
યે લાઝીમ નહ કે ઉસકો ભુલજાવેં.

દર નઅવ સરવરે કાયનાત મોહમ્મદ સુસતક્ષ.

કયા હય હકને હકઅહમદ નબી પાક
કહા હકને કે અય મેરે અછે ચાર
ઉન્હોંકોલી હુવા હુકમે ઈખાદત
લી બેહતર બંદગીમે રેહના કાયમ
યે દો ચીઝોંસે હોવેગી ચલાસી
મોહમ્મદ પાક સુલતાને દો આલમ
મોહમ્મદ સુસ્તક્ષ મહેબુબ સુબહાન
કયામતકે અઝાબોંસે છુડાવેં
પડો ચારો દરદાં હો બલાસે
જો ઉનકે ચાર ચાર ઉનપર દીલોબાન
જીન્હોંકી શાનમે હકસે ઈનાયત
હયબહરે મઅરેફતકે પાક જોહર
ચીરાબો મસજીદો મેહરાબો મી'બર
હયેઅહલે બૈત સબ ઉમ્મતસે બેહતર
જોઝોમે અરશે આઝમ પંજતન હય
અલીએ મુરતુઝા જોહરા વ હસનેન
જો હયં બારો ઈમામ હઝરતકે સારે
પડો અય મોઅમેનો બાસીદક સલવાત
જો હોવેગા મોહીબો ચોદા મઅસુથ

સીફત જીનકી કયા હય આપ લોલક
તેરી ખાતર બુદાઈ કી મેં ઇંહાર
તોપ્રીરહમતુમતો હયંજો ઉનકી ઉમ્મત
ઝીકર કલમેકા રખના વીરદ દાયમ.
વગર નહીં તો અપન બંદેહયે આઝી
કેજીનકા હયકદમબોશ અરશે આઝમ
હુવા જીનસે અતા ઉમ્મતકો ઈમાન
છુડાકે આપ જન્નતમે લેજાવેં.
કે તો પાચો મકાં જન્નતમે ખાસે.
પડો ઉનપર દરદાં તુમ સોહરઆન.
હુવા હીલમો અદલ ઇદમો શુબઅત
ચકી ચારેંકા રૂતબા હય બરાબર.
અબુબકરો ઉમર ઉસમાનો હૈદર.
હય નાઝીલ આયતે તતહીર જીનપર
મુકરર કાને કુદરતકે રતન હયં.
જો હયં ઉમ્મતકે ખાસે વેદો ઐનેન.
હયં શાહઝાદે તુમ્હારે ચોર હમારે.
કેતાજન્નતમે જાઓ તુમ ખુલે હાત.
વો જન્નતસે નહીં રેહવેગા મહરૂમ.

ક્રીસ્તીય તબીમ અનસારી.

મોહબ્બતઉનકી જીસકેદીલમેં નાહોવે
મોહબ્બતી સચે મહબુબે સુખહાં
જે દીન ઈમાનકે રોશન વીરાગ હયે
મોહબ્બત ઉનકી જોરખતા હયદીલમેં
શરફ ધનકે દીયા હય હકને આલા
કીએ પૈદા ઉને લાખોં પયગ્મર
ક્યાવો કાફે તુંસે કાયમ અફલાક
ખનાયા ઉસને અરઝો આફાક સારા
ન ઉસકી માં ન ઉસકા બાપ હયગા
ક્યા બંકોંકો પૈદા આપ કીરતાર
વો મુશકીલ દેકે શીર આસાન કરતા
ઉસીકે હુકમસે હય ખૈર ઓર શર
બદી શેતોંકે સરપર દેલ દેવે
ઉસીખીન કૌન જગ ખાલી રહી હય
અથાસા સાહેબ હય વો પૈદા કુનીંદા
વહી મૌલા શહે મુદકે બકા હય
સરાઉં ક્યા મૈં ઉસ રખે જહાંકો

જહન્નમમેં પકા વો તાઅબહ રોવે.
વીલાયતકે ફલકમેં માહે તાખાં.
સો વહદતકે ગુલે ગુલઝાર બાગ હય
વો જન્નતમેં ચલા જાવેગા પલમેં.
કે જીસકે દો—જહાંમેં હય ઉત્તલા
કીયા ખતમુરરસુલ ઉસને નખીપર.
ક્યા પૈદા ઉને પાની અગન ખાક.
વલૈકીન આપ હય સખસે નીયારા.
વો હમ તુમમેં અકેલા આપ હયગા
કીએ કીસકીસ મુસીખતમેં ગીરફતાર.
વહી પૈદા કીએકી લાજ રખતા.
વલૈકીન આપ નઈ લેતા અપસ સર.
જે હોવેં નેકયાં સો આપ લેવે.
જુધર દેખો ઉધર વહીકા વહી હય.
ઉસે નઈ મૌત વો દાયમ હયે જીંદા
યે બંદા સાકીને દાઝલકના હય.
નહી તાખે સુખન મેરી ઝબાંકો.

તબીમ અનસારીકી પહેલી હીકાયત.

ગુલામી બોલ વો ક્રીસ્તા અબ્બયબ
તબીમ અનસારીકા ક્રીસ્તા બયાંકર
અઝીઝાં છોડ દુનીયાકી શીકાયત
તબીમ અનસારી અસહાબે નખીયે
મદીને શહરકે રેહનાર થે વો
મોહમ્મદકા મકાં શેહરે મદીના
મદીનેમેં રે ગુજરી થી હીકાયત
સુનો કરતા હવે રાવી યું રીવાયત
ઉસી મજલીસમેં થે સીદીકે અકબર
અલીયુલ મુસ્તુઝા બચઠેથે ખુશ વક્ત
મોહમ્મદ મુસ્તફા થે શાહો ખુરરમ
કે મેરેખાબ શબરેજે અબ્બ હાલ
થે ઉલ્લક શીર નખી ફરમાયે સુકર

જોહયેં બાતાં અબ્બયબ ઔરગરાયબ.
ક્યામતકી છુપી બાતેં આયાં કર.
શુરૂ અ કરતાહું મૈં નાદર હીકાયત.
ઉહોંને દેખે હયેં કઈ કઈ અચાંબે.
મોહમ્મદ મુસ્તફા કે ચાર થે વો
હય બેશક અરશે આઝમકા નગીના
સુનતાહું મૈં તુમકો બા લતાફત.
કે એકદીન ખૈદથે મજલીસમેં હઝરત
થે ફાફક ઓરખી ઉસમાન સરવર.
તબીમ અનસારીબીદાઝીરથે ઉસવક્ત
યું તખ મજલીસમનેરમાયે ઉસદમ.
સો દેખેગા તબીમ અનસારી દરબાલ
કે ચારો ચાહ રખના દીલકે બીતર.

કીરસએ તમીમ અનસારી

કોઈ અપની હલાલ ઔરતકને બચ
કેજાવલગ ગુસ્તનખ કરતાહય એઈનસાં
હું કેહકર પ્રીરનખપ્રીમાએ ઉસકાર
તમીમ અનસારીકો સખ યાદ થાવો
તમીમ અનસારીગયેઅપની ઔરતકન
હુવે ફારીગ નેએશ અશરતસે હરદો
કયા ઔરતને પાની ગર્મ તથ્યાર
યે કરતે થે પીશાખ અંગનાઈ ભીતર
ચકાયક હોગયા કુછ ગૈખ આસેખ
ખહોત ઔરતોને કી ફરીયાદો ઝારી
તમીમ અનસારીકો હોગએ બરસસાત
કહી ના પાય ઘુઝવાપ સહી ઠાર
ખીલાફતથી વહાં હજરત ઉમરકી
કહી ઔરતને જા હજરત ઉમરકુ
ખલા લે ગઈ મેરે ખાવીદકો કઈ
નીકાહ કરનેકી દો સુજકો રઝા તુમ
નખીકા એક સહાખી થા વો આયા
અઝીઝો ઉસકી કુદરતપર ધરો ધ્યાન
નીકાહ જીસદમ પડા ઉસ મદકે સાથ
દોનોં નેઝ મરદથે ઇસ પ્રીકરમે
તમીમ અનસારી કો દેખે ખડે તખ
ખનાથા યે તમીમ અનસારીકા ડોલ
ખહોત દીલમે લગી ઠરનેકો ઔરત
ખુબ ઔરતને યે વહી ખલા હય
વો ઔરતને ખુલા અપને ખસમકુ
તમીમ અનસારી ખોલે કૌન હય તું
યે ઔરત હય મેરી ફરજદ મેરે
વો અસહાખી યે સુનકર દોઝ ખીલગા
પડી દોનો મને અથસી લડાઈ
મહેલેકે સુખકોકો મદ ઔરત ઝન
ખોલે હયરત ઉમર પ્રીકર દીલમે
યે ઝગડેસે તો વાકીફ કુછ અલીહય
ઉઠે હજરત ઉમર ઔર લોગ સારે
અલીએ મુરતુઝ ખેશો પયખર

તો લાઝીમ હે ઉસે જલદીસતી ન્દાય
વયસેમેં જીસ ઉપર પડતી બલાયાં.
તમીમ અનસારીતુમરેહના ખખરદાર.
હયાતીમેં નખી ફરમાએ થે જો
કીતેક દીનખઅદ એકશખ ઇત્તિફાકન
કહા ઔરતકો પાની ગર્મ ધર દો.
તમીમ અનસારી ગયે પેશાખકોખાર.
કે ઉનકો લે ગયા એક દેવ આકર.
કે ઉનકો લેકે એક દેવ હોગયા ગૈખ
ખહોત રોઈ પુકારી કરકે ઝારી.
ખખર ઉનકી કહીસે આઈ ના હાત.
વો ઔરત આખીરશકો હોકે લાથાર
વો દરયાએ અદલ વાલા મોહરકી.
કે દાયમ કુતસે મોહતાજ મેં હું.
યુઝરગયે સાત બરસઅખતક ખખરનઈ
કેના હો દુઃખ દરદ મેરા સહી યુમ.
વો ઔરતકા નિકાહ ઉસે પડહાયા.
કે કયા કયા ખેલ વો કરતાહું સુખહાન
તમીમ અનસારી આ પહોંચે ઉઝીરાત
કે હો મશગુલ કારે દુનયવીમેં.
ખાહિર ઔરત ગઈ પેશાખકો જખ.
કે જો દેખે વો લેજે ઉનપે લા હોલ.
કે હય યે ભુતયા ઔરત કોઈ મલામત.
મેરે ખાવીદકો જો લે ગયા હય.
વો તખ આકર પુકારા કૌન હય તું.
કે ઇસ ધરકા માલીક તો મેં હું.
નીકલ ઘરસે તુ જા અખ ધરકો તેરે.
હુવા દોનોં મને એકખાર કઝયા.
કે સારી રાત કુશ્તીમેં ગવાઈ.
યે ઝગડા લોગયે હજરત ઉમર કન.
યે ઝગડા ના હોવે ફસલ મેરેસે.
યકી વો વાકીફ રાઝે ખપ્રી હય.
સહી હજરત અલીકે ધર સીધારે.
શહે મુલકે ખકા શેરે મજનફર.

કીસ્સાએ સમીમ અનસારી.

નથી થે જાનશી સુલતાન દીકે થા ઉનકે તર્ફ અતા ઇલમે લદુશી અલી ખીન કોન થે અગડા ચુકાવે અલીને ઉસ સખખ પુછી હકીકત	થે મહરમે રાઝ રખખલ આલમી હથેં કુરખાં જીન ઉપર શીઆવસુન્ની થે મખશી ખાત ઉનકી કોન પાવે. કેતા સખકોઈ સુને ઉસ રખકી કુદરત.
--	--

હીકાયત પેહલી પુછના અહવાલે તમીમ અનસારી એર દેવકે લેજાનેકા.

શુલામી જોલ અખ્યાં અખાંકી
 સુખનકે બહરમે ગોતા લગા તું
 વો દુર ચારોકે કાનેમે પીરોદે
 હુઓ અયસા કે શીર નીકલે ન બાહર
 વો સુઝી આકે યહાં હીકમત લડાતા
 પડો શૈતાનપર લાહૌલ ચારાં
 સુનો અય દોરતા પેહલી હીકાયત
 તમીમ અનસારીકો બોલે અલી ખાત
 તમીમ અનસારી બોલે યા અલીઅખ
 સુનો અય મુરતુઝા મેરી કહાની
 ઉડા લેકર મુજે વો દેવ જીસદમ
 જયસી અકસામે રાહિ આસમા હય
 વહાં ઉસ દેવને ગોતા જો મારા
 વહાં દેખું તો બેહદ હય અધારા
 ઉધરકો લે ચલા મુઝકો વો કાશીર
 મુજે ઉસ દેવને પકડા ય ચુંગલ
 અધારમે ચલા કીતનીક મુદત
 કીતેક દીન અઅદ શીર આયા ઉનલા
 ઉનલેમે ચલા કીતનેક દીન એર
 અથા ઉસ દેવકા વો બાગ ખુશનુદ
 અથા ઉસ બાગમે લાકર ઉતારા.
 મેં તખ ઉસ બાગમે કરતા ચલા સૈર
 દરખ્તાં મેવોં કે થે ફુલ અમી બોસ
 થે જારી ચાંદ જાનીઅ ચશમે આખ
 અજાઅખ ઝાંડ છુટે મેવે મઅસુર

સુખનકે સારકી હય રાહ બાંકી.
 વહીં ભરભરકે લા કુછ દુરે મકનુ.
 એર ઉસ શૈતાંકો દરયામેં હુબોદે.
 નહોવે ઇસહી મઝીલીસ ખીચાહર.
 કેસખ ચારોકો ઝોકેપર ચડહાતા.
 દરદાં લેજો ઉઝરતપર હઝારાં.
 કે કયા આયા હય શીર સામાનેહરત
 કે બોલે તુમપે કયું શુઝરે બરસસાત
 સુનો મેરી મુઝીખત કાનધર સખ.
 સુનો અય સરવરે હર દોજહાની
 ગયા લેકર મુઝકોદર દરયાએ ફુલજમ
 અમીકી રાયબાં ફુલજુમ રવાં હય.
 મુજે પાતાલકે નીચે ઉતારા.
 ન કંઈ પાની કંઈ ખુશકી કીનારા.
 હુવા દહશતસે મેરા જાન આખર.
 નીપટ મેં ઉસકે થા ચુંગલમેં બેકલ.
 નથી એક તીલ બરાબર મુજબરાહત
 ખુદાને ઉસ અધારેસે નીકાલા.
 વહાં પોહચે કે થાએક બાગ ખુશતોર
 ઉસીમેં થા વો રેહતા દેવ મરદુદ.
 ગયા વો દેવ કહીં કરનેકો ચારા.
 નથા કોઈ આદમી વહાં મુજબીનાજૈર
 વોથા બાગે ઇરમ યા રશકે શીરદોસ્ત
 અજાઅખ કુછથા વહાં કુદરતકા અસખખ
 બરસતાથા તમામી બાગ પર નુર.

ક્રીસ્ટએ તમીમ અનસારી.

જેથી ઉસ બાગમે' મીટી વ કંકરી
વહાકે મેવે મૈ' ખાતાથા દીન રાત
ન થા ઉસ બાગકી ખુબીકા લેખા
કે એક દીન ચલતીથી ટ'ડી હુવાઈ
મૈ' સોતાથા વહાં એક સખશ આયા
સુજે તખ ઉસને પુછા અથ ખીરાદર
થે કેહકર ઉસકો પુછા મૈ' સો યુંકર
કહા ઉસને કે થે ઝેરે ઝમી હય
હય દુનયાદુર યહાંસે નઈહય નઝદીક
મૈ' રોયા સુનકે તખ ઉસ ખાત કે તઈ
સુનેા શીર યાઅમીફલમોઅમીની'ખાત
મૈ' બૈઠાથા દરખતો ખીચ ચકખાર
હવા પરસે હઝારાં લાખોં પરયાં
લીખાસાં જંગકે પેહને બઝનમે
હઝારાં દેવલી સખ બન બનાટર
લગી લઠનેકો પરયાં દેવકે સંગ
હઝારોં દેવકે શર કાટ ડાલે
ગરઝ પરચોંને બીન દેવોંકો મારે
શીકસ્ત આખરહી બીન દેવોંને પાઈ
પરીથી એક સખ પરચોંસે હુશયાર
સુનેા તુમયા અલી કુદરતકે ઇશારાર
સુજે તખ મેહરસે બીશને ખુલાયા
ખુલાકર લે ચલી સુજકો બ હુરમત
અલી બોલે તમામ અનશારીકે શાત
પરીકા નામ બી ઇશા પરીથા
નમાઝે ભુગ્મમે' કમ એક ઘડીથી
તમીમ અનશારી બોલે યા અલીહક

સો વો કુલથી વહાંકી શકરો—મીસરી
કીતે દેવાં નીઝુખાંથે મેરે સાત.
ગરઝ કંઈ દીન વહાંકા દીદ દેખા.
મૈ' સોતાથા વહાં રાહત જો પાઈ.
ચકાયક આ ઉને સુજકો જગાયા.
તુજે યહાં કીન લાયા બાગ અંદર.
કહો યે બાગ હય ક્રીસ મુલક અંદર.
ગુઝરે ઇનસાનકા ઇસબા નહીં હય.
હય બારસો બરસકી રાહ તારીક.
કેઈતનીતો ઉમર ક્રીસકીબી હય નઈ
કેકયા હોતે હય શીર જૈબી ખ્યાલાત
હુઈ પરચોંકી ફૈજ આકર નસુદાર.
ચકાયક બાગમે' આકર ઉતરયાં.
હુવા યુલગાલ ઉસ બાગે અદનમે'.
હુએ શખ સુશતઈ લઠનેકો આકર.
મયા ઉસ બાગમે' દોપેડેર લગજંગ.
ચલે ઉસ બાગમે' લોહુકે નાલે.
ફતહ પરચોંને પાઈ દેવ હારે.
શીરી પરચોંકી વહાં રાઈ હુદાઈ.
ખીઠાઈ બાગમે' ઊંશકો અમલદાર.
જેથી પરચોંકે કુલ લશકરકી શરદાર.
ખુલાકે તખતકે બપર ખીઠાયા.
વેએક હફ્તેમે' ગઈ અપની વીલાયત
હુઈ મઅલુમ યહાં હુમકો શખખાત.
ખતાબો વોલી જીશદીન જંગ હુવાથા.
જમાદુસ્શાનીકી તારીખ દશ થી.
તુમહારે કેહનેમે' નઈ ફર્ક સુતલક.

હીકાયત દુસરી દર બયાહ તમીમ અનસારી.

સુલામી પી તું એક કહેવેકા ખ્યાલા
પુકાર અયશા ફલકતક બાવે આવાજ
સુખન લાલાકી મજલીશમે' ગીરાદે
સુખનકા કર અયશા શેતાંપે યુગલ

કે હો શેતાંકો તુ જી લેનેવાલા.
તુ અખ બનબા સુખનકે સૈદકા બાઝ.
શલુને ઝાયકે શખકો ચખાદે.
કેઈશમજલીશમે' મર્દક બાએ કંઈ ટલ.

ક્રીસચે તમીમ અનસારી.

તુ શૈતાકો જહાલતસે નેહાંકર
અઝીકો ચુપ રહો ખાતાં કરોમત
તમીમ અનસારી બોલે ચાચલી શીર
વો એક હક્તેગે બપોડોચી મકાપર
પરી શીર પુછને લાગી મુજે યું
બતાઓ મુજકો તુમ હોકાન ઇનસાં
કહા મેને ઉસે દીદાર હું મેં
મોહમ્મદ સુસતકાકા યાર હું મેં
પરીને નામ હજરતકા સુના જળ
મેરી આંખોકે તઈ બોસે દીએ શીર
મુજે પુછી કે હય દુનવામે હજરત
પરી સુનકર બહોત રોઈ ઉસીદમ
પરી કહને લગી મુજકો ઉસી આન
કહા મેને કે આંખોસે પડાઈ
કીતેક પરીયાં મેરી ખીદમતગે દેકર
વો લડકેબી લગે કરને બહોત ખ્યાર
કીતેકદીન બઅદ વોલડકોને મુજસાત
કે કીતની દુર હય જહાં જંગ હુવાથા
યે સુનકર લડકે સારે હંસને લાગે
કે અય ઉસ્તાદ લડાઈ જહાં લગીથી
અય આપુદહલ યહાંસે ઉસ મકાંકી
અય આપુદહલ યે પરચોંકી ઝમીં હું
યે સુનકર ચા અલી મેં બહોત રોયા
બારા ચોર પાંચસો સત્તર બરસકી
ગરજ ઘરબારકી છોડી મેં સળ આસ
કીતેક દીન બઅદ ઇદુઝ્જોહાબી આઈ
મેં ઉસી રાતકો દેખા ને સપના
હુવા છસ વકત મેં બેદાર અઝબાબ
પરીને સુન મેરી બારીકો ઇસ તૌર
કહા મુજકો કેતુમ રોતે હો કીસકાજ
કહા ફરજંદ મુજકો યાદ આઓ.
પરીકો સુનકે મુજપર રહમ આયા
કહા મુજકો કેતુમ દીલમેં રખો ધીર
ઉતર કર તખ્તસે મેરા પકડ હાથ
સુનો તુમ ચાચલી મુજ દુઃખકીખાતા

હીકાયત દુસરી જલદી બયાં કર.
સુનો તો કયા મઝેકી હય હીકાયત.
પરી મુજકો બહુરમત લે ચલી ઘર.
બીઠાયા મુજકો પાસ અપને ખુલાકર.
કે અપના નામ તુમ બતલાવો મુજકુ
ચોર કીસ સરહદમેં રહતેહો બંધશાં
મદીને શહેરકા રહનાર હું મેં.
ઇસમ સુન તુ તમીમ અનસારી હું મેં.
ગેરે કદમોં કો ચુમી દોરકર તબ.
પ્રીયા મુજપર પરી છ જાન હાજીર.
કહા મેને મોહમ્મદ પાચે રહલત.
બહોત કીતા ઉને હજરતકા માતમ.
પડાઓ મેરે તુમ લડકોકો કુરઆન.
તુમહારે હુકમસે મુંહ કયું પ્રીરાઉ.
બીબાયા મુજકો ઉન લડકોકે ઉપર.
ખીલાવે અમતાં કઇ કઈ મઝેદાર.
લગે આ પુછને ઉસ બાગકી ખાત,
કહા મેનેકે અસ્સી કોસ હૈગા.
બહોત હંસકરલગે કેહને મુજ આગે.
સો દુનયાસે ઝમીં વો દુસરીથી.
બરસ સો પાંચકી હૈં રાહેં ખાંકી.
સો દુનયાસે ઝમીં યે તીસરી હય.
ઘડી હોચાર મુંહ અશકેસે ધોયા.
હુઈ હે રાહ, ઉતની ઉમ કીસકી.
લગે પડનેકો લડકે સળ મેરે પાસ.
વો સળ લડકોને તબ પોશાકબદલાઈ.
દેખા ઘરબાર ચોર ફરજંદ અપના.
બહોત રોયા ચીઘાયા હોકે બેતાબ.
ખુલા લેજ અપસકે પાસ શીલ ફોર.
હય રોજે ઈદ ખુશવકતીકા દીનઆજ
કલેજે બીચ દાગ હીબરતકે ખાઓ.
દીલાસે દે મુજે ખતી લગાયા.
મેં પોહચાતીહું તુમકો મતહો દીલગીર
મુજે વો લે ચલી તબ આપકે સાથ.
પરી મુજકો લેગઈ એક ગારથાબં.

કીસ્સાઓ તમીમ અનસારી.

વો લે ઉતરી મુજે ઉસ ગારકે બીચ
ચલે જાતે અપેશબી ગયા ટલ
ચલે જંગલમેં શ્રીર કીતનેક દીનચોર
ગએ ઉસ બાગકે નઝદીક જંગ હમ
ચલે હમ દોનો અંદર કુદલકો ખોલ
ચડાથા મેહેલકોલી કુદલ મોહકમ
પરી લેગઈ મુજે શ્રીર દેખે મેં વહાં
પરીકો દેખકર લરજે વો થરથર
પરી સબ દેવોકો ગઈ એકનઝર દેખ
કહું કયા યા અલી ઊસ દેવકી ખાત
ચેહાથ ચોર પાંચ ઉસકેભું બઝેથામ
આપેટ ઊસકા ભુંમાનીંદે સ્થાહ શ્રીલ
અથે ઊસકે લખાં ભું તખતએ ચોખ
થી ઉસકો આખ્યાં માનીંદે પખાલાં
થી ઉસકી આખ્યાં ખુંકી ભરી ખાસ
થા ઉસકા સરઅયસા જયસાખડા ખમ
જીપરકા હોઠ નાક ઉપર ચડાથા
થે ઉસકે હાંત જયસે યું બઝેસીંગ
થી ઊસકી નાક ચમડેકા ખડા ડોલ
થા ઊસકા કદ સો ગળસેલી જીયાદ
ગરજ અયસા તો થા ઊસ દેવકાડોલ
પરીકો દેખ થરથરને લગા વો
કહા ઊસકો પરીને સુન અથ મલગી
કે તા તુજકો ખલાસી દેઉ ચહાંસે
જે ફરમાવો સો આખોસે કહે મેં
કહી ચે હયાં મેરે લડકોંકે ઊસ્તાદ
કહા વો દેવ આખોસે લે જાગી
પરીને તખ મુજે આગે ખુલાયા
કહા ઊસ ઇસ્મકી બરકતસે તુજકો
મુજે વો દેવકે કાધે ચડા કર
જીડા વો દેવ લે મુજકો હવાપર
કે એક દરયા ભીતર જિતરા વોમલઉ
ગમનપર ચડકે શ્રીર જપટા જીને યું
વો સોયા ચે કે અખછુટામેં બંદસું
વલેકીન ઈસ્મ મે પડતા રહાથા

ચલે હમ તીન દીન ઉસ ગારકેબીચ
કે શ્રીર આયા ઉઝલા એક જંગલ.
વહાં પહોંચેકેથા જહાંબાગ ખુશતોર
ચડાથા કુદલ દરવાજેપે મોહકમ.
વહાં સોનેકાથા એક મેહેલ ખેમોલ
જિસેલી ખોલકર અંદર ગએ હમ
કે જંગલમેં કઈ બાંધે હય દેવાં.
લરજતે પત્તે હે ભું જાડ ઉપર.
વહાં લેગઈ જહાં બાંધાથા દેવ એક.
નીપટ પુરખોઈથા વો દેવ બદગાત.
થી ઉસકી ઊગદ્યાં લંબી ભુંચકખામ
થાલરજા ઉસ અગલ બહુતર ઈજરાઈલ.
થી ઉસકી નાક માનીંદે આહુની ચોખ.
થે ઉસકે કાન ચમડેકી દો હાલાં.
લી પલકાં ભાલોંસે પુરખોઈ વીસવાસ
થે દોનોં હોંટ ભુ બાળે જહન્નમ.
તલેકા હોંટ છાતીપર પડાથા.
બસતાથા પચીના ભું સરે હીંગ.
કોતેક ચીજાં તોનઈ કેહતાહું મેખોલ.
જ્યાં કહનેમેં લાગર ઉસકીઈ સદાતા.
જો દેખે ઊસકો લેજે ઊસપે લાહોલ.
બહોત ઉસકા અદબ કરને લગા વો.
મેં કેતીહું સો મેરા કામ કરતું.
કહા ઉસને હાજર હું મેં બંસે.
તુમહારે બહેકા બહા રહું મેં.
મદીનેમેં તું ઇનકો છોડ આ શાહ.
મેં જીનકો જીનકે ઘરમેં છોડ આઝી.
ખુલાકર એક ઇસમ મુજકો ખતાયા.
કુછ ઈજા દે સકેગા નઈ તુમનકો.
પરી મુજસે વીઢા હોડકર ચલી ઘર.
સુનો તુમ યા અલી ટુક કાનઘરકર.
બહોત જોતા દયા દરયામેં મુજકું.
કે લેકર હાલ દેવે માર મુજકું.
બસ અબ કઈ હું પટક માર ઈસકું.
ચલા નઈ ગેર કુછ ઊસ બે હયાકા.

જલે વો મુજ બપરસે દાંત લરલાર
નીપટ શુસ્સે મને આકર બિડા વો
ગયા લેકર મુજે નજદીક અસમાન
ખુદાકે ઝીકમેં થે સખ મલાયક
કીયા પ્રીર દેવને એક બુસ્ત વાંતબ
બિન્હોંસે એક મલક આયા 'ર કર
ફરીસ્તેને શુરઝ મારા બિસે જબ
શુલામી શેર મેરા હય હુકમમે.
લપટકર એક બિસે છુરકી બતાદે
લગે બદબખતકા અયસી નચીહત
મુસલમાંકા તુ રહબર હો સુખનમેં
દફા કર ચહાંસે શૈતાને લઈ કો

પહાડોમે પછાડે આપકા સર.
બમીં કો છોડ ગગન બપર ચહા વો'
ફરીશતો કે સુને વહાં મેને ઇલહાન.
સુના આવાઝ મેં ઉંનકા યકાયક.
વો ચાહા આસમાં બપર થડે અબ.
લગાયા એક શુરઝ આતશકા ઈસપર.
વો કાપ્રીરતો લગાજલનેકે તઈ અબ,
ઇકેકે રહઝન નબેકે ઈસ અમનમેં.
કે બી દુઝ્ઝી સુખન બિસકી બુલાદે.
કે પ્રીર ક્રીસ્તમેં ન આવે દરકત.
લે ઇશકીસ્તેકા રાહિ અંબુમનમેં.
બયાં કર દાસતાંને સોસમી કો.

હીકાયત તીશરી દરબ્યાન તમીમ અનસારી.

તમીમ અનસારી બોલે ચાઅલી પ્રીર
મેં ખુબ રાઈ રાઈ હો ગયા મેં
કહું કયાયા અલી બિસ દસ્તકા હાલ
પડા બુલામે જબ દસ્તે કુબલમેં
કહા દીલમેં કે ચારખ મયે ચહાંકહાં
મેં બિશ જંગલમેં પ્રીરતાયા હોબેહાલ
થે લાખોં રંગકે બિશ મુર્ગ કે પર
કેખુશહો તુમતમીમ અનસારી ઈજદમ
થે ખુશખબરીકો સુનકર ખુશહુવા મેં
કહુયે મુર્ગબોર કરતા હય કર્યુ બાત
મેં ઠરતે ઠરતે પુછા બિશકો થું કર
મુજે બિશ મુર્ગને થું કહા તબ
મેં હું સી મુર્ગ ખતમલ શુરશલીંકા
બે ઈસ જંગલમેંઆતા હય મુસલમાં
થે કહુકર ખાનાખાની લાયા બિસઆન
હહનમેં કાંઠ દી એક થે મેરે તઈ
કહા મેને મુજે કીશતરફ બના

મુનો અસદમમયે જંગલમેં પડાગીર,
વલે હકને બચાયા મુજ કરમસે.
નીપટ પુર ખોદ્યા વો દસ્તબેહાલ.
પ્રીરા કઈ રોઝ રાતેં ઉસ જંગલમેં,
કહાં જંગલ થે ઓર મેરા મકાંકહાં
કેવ્હાં એક મુર્ગ આયા પ્રીલતીમશાલ
વો આકર પાથ મેરે બોલા મુકર.
કે ઘરકે પાથ આ પહોંચેહો અબતુમ.
વલેકીન દીલમેં થું હચરત રહા મંચ.
ખુદા બાને કે કયા હયગા ખ્યાલાત.
કે તુ હય મુર્ગ ઓર બોલાસો કહું કર.
કે રબકે હુકમસે બોલા હું મય અબ.
હું રહબર બુલે બાટકે મુસલમાંકા.
તો મંચ કરતાહું ખીદમત બાદીલોબાં.
મેરી ખીદમત કયાબિશને બદીલોબાન.
કે બુખ ઓર ખ્યાશયંદુદદત લગેનઈ
કહા કીબલે તરફ હો બા રવાના.

હીકાયત ચૌથી દરખયાન તમીમ અનસારી.

શુલામી કીથ શબખસે ચુપ રહા તુ
અલી યારોકે દીલ કીસ્સે ભીતર હય
સુખનકી ગરદને શૈતાનકે ડ લાત
તમીમ અનસારી બોલે યા અલી મેં
ચલા કઈ રોઝ બિશ જ' કિ ભીતર
વોઅયશાયા બડા જયસા પહાડ એક
ન બિસકા સર ન બિસકા પાંચ નાહાત
ન પુસ્ત ઉરુકી ન પર બિસકેનબિડતા
શુલાતાં ખાતા મુજ તલક જળ
કહા બિસને તમીમ અનસારી બોલો
પુદા પૈદા કઈ મુજસે કંઈ હય.
સુખન બિસ રગકે થું મેં સુનેજબ
અલી પુછે તમીમ અનસારીકે તઈ
તમીમ અનસારી બોલે મેં ન પાયા
કેસુનયો દાખતુલ અરજ બિશકા હૈનામ
કે જો હોવે સુનાશીક મોઅમીનીમેં
તમીમ અનસારી બોલે તમકે બેશક
ગરજ મૈને કહા મુજ રાહ બતવાંવ

અલી તો દો સુખનલી નઈ કહાતું
શબી સુનનેયો સામેઅ મુંતઝીર હંય.
તમીમ અનસારી ચૌથી અબ્કહ ખાત.
ચલા કીબલે તરફ સી મુરગસે મેં.
કે દેખા દુરસે પ્રીર એક જનાવર.
કે જાં હોબનય કબજ બિશકી તરફદેખ.
ન બિસકા મુંનથા વો બોલતા ખાત.
ચલા આતા હય વો ઉડ તાહીલુડના
મેં બિસસે ડરકે હૈરતમે રહા તખ.
મુરો દેખે સો કથું હૈરત રહે હો.
કે ખેલ બિસ રગકી કુદરતકે બડે હૈં.
હુવા બેહોશ ગઈ મેરી અકલ તખ.
કે બિશકા નામ તુમ પુછે હોયા નઈ
અલીને નામ તખ બિશકા બતાયા.
કયામતમેં બિસે સોપેંગે એક કામ.
બુદા કરકે લે જાવે દોઝખોમેં.
કે આમન્ના અય શહે છુનોમલાયક
કહા બિસને કે તુમ કીબલે તરફજાવ.

હીકાયત પાંચવી દરખયાન તમીમ અનસારી.

શુલામી લે સુખનકા હાથ લાલા
લગા શૈતાનકી એક આંખમેં હુલ
સુખનકે કસ્દકી જંભુરકે સાંધ
સુખનકે શુરજ અગ શૈતાનકા માર
તુબોલ અથસાકે શૈતાં કુછ શજા પાય
કે અગ શૈતાંકે મુંદપર ગાક તું ડાલ
પડો કલમા અય યારો બાદીયોજાં
અઝીઝાં છોડદો દુનયાંકી શુકતાર
તમીમ અનસારી બોલે યા અલી જગ
ધીએકતો દીલમેં મેરે સખત હયબત

કે હો શૈતાનકા છ લેનેવાલા.
કેજાવે અપની શખ શૈતાનગી બુલ.
બઝીંદા કરકે અગ શૈતાનકો ખાંધ.
દીલે ગફલતઝદા તા હોવે હુશયાર.
કે ઈસમજલીશસે શૈતાંકીસો જડબાય.
કમાનેકા સુનાદે અબ્બુ અદવાલ.
પરકકત કલમેકી સે લાગે શૈતાં.
સુનો પન્જુમ હીકાયત હોખખરદાર.
ચલા કીબલે તરફ દેખા મેંકયા તખ.
કે મેં પ્રીર ચોરબી દેખી મલામત.

ચલા ચંદ્રોજ શ્રીર મેં હોર હુશયાર
ગયા ઊસ ઝાડકે નજીક મેં જળ
નીપટ પુર હેખતો યક ચરમ થાકુર
અગર મેં દુર ઊસે ના સરકતા
દેખું તો ઝાડસે મજબુત કસકર
પુછા ઊસને કહાંસે આએ હો તુમ
શ્રીર ઉંસહી શખ્શને પુછા મેરે તઈ
બી કાઝી રીશવતાં ખાતે કે યા નઈ
વો હાકીમ અદલતી કરતે કે યાનઈ
કુકુર ઈશલામપર ગાલીબ હે યાનઈ
પટે રખ દાડી મુંડવાતે કે યા નઈ
કુરમ સાકાં ઘોડે ચડતે કે યા નઈ
દરોગ એર ગીખતાં ચલતે કે યા નઈ
કહે પર જનકે ચલતે હે કે યા નઈ
ચલન એરતકા પકડે હે યા નઈ
હલહનકા કુશ્લ અળ દુટા કે યાનઈ
ખસમકો દાવ ખતલાતી કે યા નઈ
હરએકકો દેખ લલચાતી કે યા નઈ
બીગાને મદસે હંસતી યા નઈ
ચીના બંદ ખેલકર ચલતી હય યાનઈ
અપસ દામાદસે ચોકી હય યા નઈ
નાની લડકી પીસરજનતી હય યાનઈ
ગલચાંમે લડકે સમજાતી હય યા નઈ
નનંદએર સાસસે લડતી હય યાનઈ
કહો હુનયાકાસળ તુમસુજો અદવાલ
કહા મેને કે જો તુમને કહા સળ
યે સુનકર યા અલી વો હોગયા ચુસ્ત
કઠકકર ઉસને એક નચરા કયા તળ
મેં અળ કીસ વાસ્તે બંધા રહું યાં
અયસા તડપા કે ધુળ ઝાડ થરથર
અજસેમે એક મલક આયા ફલકસે
થાઉસકન આતશી એક શુર્જ મોબુદ
ફરસ્તેને જો દેખા ઉસકા યે તૌર
ઉસે એક શુર્જ આતશકા લગાયા
ફરીફતા તળ સુજે કેહને લગા યું

વહાં પોહયા જહાંયા એક બડા ઝાડ.
દેખા ઊશઝાડપર એક શખ્શકા તળ.
લગા ડર મુજકો તળ મેં ખીસગયાદુર
તો શાયદ જાન મેરા રેહ ન સકતા.
જડા હય આતશીં જંજીર બીતર.
કહા ઉસાં મેં હાલ અપના બીસીદમ
કે હુનયામે હરામ હોતા હય કે નઈ
બચે બાઝી રવા કરતે કે યા નઈ.
ગરીબોં પર સીતમ હોતે કે યા નઈ,
શલમાં પેસેકે તાલીબ હય યા નઈ.
ચરાખ એર લાંગબી પીતે કે યા નઈ.
નજીબ અશરાફ દુઃખ ભરતેકયા નઈ
વો કુટની કે કહે ચલતે કે યા નઈ
હલીસ આયાતપર ચ તે કે યા નઈ.
વો પુરકા શરમકા ઊખડા કે યાનઈ
વો અસમતકા ઘાં કુટા કે યા નઈ.
અપસ । નંઝ્યાં ખતલાતીં હય યાનઈ.
ખહેન ભાઈ કને સોતે હય યા નઈ.
વોહલ તલ આપમે કહતી હય યાનઈ
ખડુપર તોહમતેં ધરતી હંય યા નઈ
વો પરદા ગેરકા ચીઠે હય યા નઈ.
મરદસે લડકે બાહેર આતી હય યાનઈ
રીઝલી ખાતકો સુનતી હય યા નઈ.
ખસમકો જુતયાં જડતી હય યાનઈ.
દેખુશખબરી રખોતુમસુજો ખુશહાલ
ચલી હય ચાલ હુનયામેં યકીં અખ.
યકાયક ખાઈ તડપી એક જખર દસ્ત.
કે ખસ વઅદા મેરા પુરા હુવા અખ.
કરું જલદી સવારીકા મય સામાં.
નથી કુછ દેર ઉશકે છુટને પર
ડરા વો શખ્સ તળ ઉસકી ધમકસે.
થાચેહરા ઉસકા તુરી ખહોત ખુશનુદ.
ગજબસે શ્રીર જકડકર બાંધા પ્રીલફેર
બંદીવાં કરકે ઝાડ ઉપર ખીઠાયા.
કે તુમને ઈસ તરફ ઉસકો કહા કેહું.

ખખરનહીં તુમકો ચેકાનાહય દબજાલ
અલી ચે છુટ કર દુન્યામેં જાતા
ચે કેહના થા કે દુન્યામેં અમન હય
કરા મેં યું ફરીશતેને કહા જબ

અલી પેદા કીયા થા ઉસને જન્મલ.
મુસલમાનોમેં વે પ્રીત્તા ઉઠતા.
હદીસ આયાતપર સબકા ચલન હય.
મુજે રસ્તા બતાકર વો ગયા તબ.

હીકાયત છઠી તત્ત્વો અનસારીકી.

ગુલામી ચડ તુ ક્રીસ્તીપર મુખનકી
મુખનકે ખલરકા નહીં હય કંઈ તાગ
બેહોવો આગ ઐર પાનીકા ગળ્યાસ
બેઈસ દરયામેં કોઈ હીન્મતકો હારા
તુ દીલકે બાદખાં દે ખોલ સારે
ઉસી દરયામેં શૈતાકો ડુબાવે
હીલાકર અયસી હરકતકો બગારત
અઝીઝાં તુમ મુનો કરદીલકો હાઝીર
તત્ત્વો અનસારી બોલે યા અલીશીર
હુવા જબ દરુઅ મુજસેકાના દબજાલ
ચલું દીનકો નીપટ દહેશત વ દુખમે
પુદા કન યું દુઆ માંગુ મેં હરઆન
બલાસે સાંપ બીચુ કાટ ખાવે
યું હી કંઈ દીન ચલા બાદ દીદએ તર
વહાં દેખુ તો એક દરયા રવાં હય
વ લેકીન વહાં પરીદેકા ગુજર નઈ
ચલા ઉસ પહાડકે ઉપર મેં ઉસઆન
ધબાદતમેં વો હય મશગુલ બાદીલ
હી નુરાની દાડી મરદે ખુઝરગ
નીવડકે મયેકે કી તસલીમ ઝુકકર
ખાને ખુદકસે વો મુજસે બોલે.
મુજે પુછા કે તુમ આએ કીધરસે
મેંને પુછા અદબસે ઉનકે તઈ યું
પહાડ ઉપર થા એક કોતલ કીનારા
ગયા કોતરમેં કયા દેખા મેં ઉસકેર
રવાં પાનીકે અશમે ઉસ બીતર હય
કીતેક મેવે હવાં તોડ ખાયા

ખખર રખ દીલકે દરયાકે પવનકી.
કેઈસમેં આખહય ઐરઉસમેં હયઆગ
તોપાવે ઉસકોલી કુછ રાહેધર ખાસ.
તોશીર વોલી સમજ ડુખા બીચારા.
કે તા લગ બવે જલદીસે કીનારે.
તુ ઉસ દરયાસે જલદીસે પાર બવે.
ખયાં મજલીસમેં કર છઠી હીકાયત
ખ્યાલે દુન્યવી દીલસે ભુલાકર.
મુનો તુમ કયા ગુઝરતી હય મેરે સર
મેંશીર ચલનેલગા બાખસ્તા અહવાલ
ચન બર સો રહું ઝાંડોં તલે મેં.
કે યારખ કેખજ કરલે અબી મેરીબન.
વ યા કોઈ બાદ મુજકો ફાડ ખાવે.
પહાડ ચકથા વહાં પોહયા મેંબકર.
કે આલીશાં પહાડ ચક ઉસ મકાંહય
પહાડ ઐરઆખબીનચીઝે દીગરનઈ
વહાં દેખુ તોહય ચેક ઝાતે ધનસાન
ખડે કોઈ વલીઅદલાહ ચે કામીલ.
અદબસે ઉનકે મેં આગે ગયા ઝુક.
વો હય દેખે મુજે દે મુહ પ્રીરાકર.
કે ગોયા દુધમે શાશરકો થોલે.
ખયાં સારા કયા મેંને ઉન્હોસે.
કે હઝરત આપકી ગુઝરાન હયે કયું.
કહા મુજકો કરો બકર મઝારા.
કે વાં એક ખાગહય જન્નતસા ખુશતોર
હઝારોં છન્સકે મેવે લગે હય.
હુવા દીલ ખુશ બહોત આરામ ખાયા

તમાશા દેખ કર ઉસ બાગકા મંચ
મુઝે પુછા કે દેખે રખકી કુદરત
કહાં ઉસ બાગકે મેવે મંચ બાકર
મંચ પ્રીર પુછા કે હઝરત ઇસ મકામે
કહા મુજકો કેએક કીશતી ઝે દરયા
નેઉસ કીશતીમે હોતે હય મુસલમા
ઉતરકર આતે હંચ મુજ પાસ વોચલ
ઉમે સીકર પહેનતાહું મંચ પોશાક
તખ ઉનકો રખ લીખતા હય સલામત
રહા મેં ઉન્કી જદમતમે કીતેક રાજ
કીયા કીશતીને આ લંગર કીનાડે
ચુઢી કુછ કમલ્યાં ઓર સુફ લાઢી
કહા પ્રીર મરદે બુઝગને કે ચારાં
ચહાંસે અપની કીશતીપર બીઠાકર
મુઝે સારે મુસલમા પ્યાર કરકર
ઉઠા કીશતીકા અપને વહાંસે લંગર
મુનો પ્રીર યા અલી કુદરત ઇલાહી
વો કીશતી કચર દરયામે ગઈ જખ
ઉઠા વહાં ચકબચક તુફાન અંદર
લગે રાને ગલે મીલ મીલકે સારે
ચકા ચક હોગયા સારાંકા દમ નરમ
પહાડ એકથા ાડા દરયાકે અંદર
ખાઈ કીશતીને ઉસપર બંકે ટકકર
લગા કેહરે ઇલાહીકા તમાચા
હુએ સખ ગરક ઉસ દરયાકે અંદર
મગર એક આ ગયા તખ્તા મેરેહાત
દેખો તુમ યા અલી ચે રખકી કુદરત
ઉન ઇખરાહીમકો કુદરતસે ખ્યાએ
ઉન ચુસુફકો કુએમે સંભાલે
સંભાલા ઉસને ચુતુસકે તઈ કયું
દીયા ઉન તુહકો કીશતીકી હીકમત
ઉને મુસાફો રાહ દરયાકી ખતાઈ
રખા શંદદાફો ઉસને અમાનત
મુઝેલી તખ્તપર ઉસને સંભાલા
વોહી બંદોકાલી જખમે નીચુપાન

વો બં બેઠે પ્રીર આયા વહાં મેં.
કહાં મેંને કઈ દેખી હય રહમત.
સદા કરતા હું શુકરે રખે અકબર.
લીબાસે તન સો આતા હય કહાંસે.
મહીને છે કે બચ્ચ આતી હયઈસબ
સોલંગર કરતે હય ઇસબગાહરયાં.
મુઝે દેતે હય લાકર મુફા કરમલ.
દોઆ દેતાહું ઉનકો બા દીલે પાક
લીબાસ ઓર કુતકી હય ચે હકીકત
કે વોકીશતીવહાં પોહચીહય એકરોજ
વહી મીલકર મુસલમાં આએ સારે.
વહી ઉસ મરદે બુઝગને દોઆ દી.
ચહાં એક આએહંચ મરદે મુસલમાં.
ઉતારો ઇનકો ખુશકીમે લીબકર.
વહાંસે લે ચલે કીશતી કે અંદર
રવાં હુઈ કીશતી ઊસ દરયાકી અંદર
મુનો મેરે નચીબોંકી તખાહી
ઉઠી બાદે મુખાલીફ ચકબચક તખ.
વો કીશતી બ પડી ઘેરમે ચકબાર.
અજલમે આગએ સખકે સીતારે.
હુવા બાબર મલકુલ મોતકા ગર્મ.
થાઆધાર અંદરઓર આધાથા બાહર
લગી દસ્તે કઝાકી આકે છકકર.
વો કીશતી ગરક હોગઈ ઝેરે દરયા.
કીસીકા કુછ ચલા નઈ ઉસ મકાંપર.
બહા ચાલીસ દીન તક મેં ઉસીઘાત.
રખા દરયામે વો મુજકો સલામત.
કે જખ નમઝદને આતશમે જુકાએ
કે જખ ભાઈયોંને મીલ કુએમે ડાલે.
કે જખ મછલી નીગલ ગઈથી ઉન્હોકુ
કે જખ લેખથા રખ તુફાંકી ઝુલમત
કે જખ પ્રીર ઓનકીથી ફાજ ચકઆઈ
ને દરયામે જની તખ્તેએ ઓરત.
કે દીન ચાલીસ પીછે હંચ નીકાલા.
અલી બોલે કેવો અચસા હયેમુખહાન

હીકાયત સાતવીં તમીમ અનસારીકી.

શુલામી બોલ કયાશુભરી શ્રીરઆખર
તુમજલીસમેં બીખેર અબલાલોગૌહર
કસ્મા કબતલક શૈતાંકી નાલીશ
સુખનકા સુથત દે ઉસકે દુનમેં
સુનો અય દોસ્તાં પાકીઝા મઝકુર
તમીમઅનસારી બોલેયા અહી અળ
સુને જગ હકને દીખલાયા કીનારા
તો ચલનેકી ન થી કુછ સુજમેંતાકત
કે ઈસ જગલકે દાયમ મેવે ખાતા
કીતેક દીન ચલતે ચલતેઉસ મકાંપર
નઝર આઈ સુને કુછ રોશની દુર
મેંસમજ દીલમેં વહાં કુછડોગીબસતી
સુખ્જોકે વક્ત વહાંસે ઉઠ ચલા મેં
વહાં દેખુ તો કોઈ પાયા ન ધનસાં
ઝારાં છુન્સકે હયે લખલો ગૌહર
મુને લખલો જવાહર ખુશ લગેજળ
મેં લેકર અપને દીલસે હું કેહનેલગા
કે તું અયસા ગીરફતારે સુસ્તીગત
જવાહર વહાં કે વાં મયં ડાલ દેકર
શુલામી યાદ કર મવલા અવી કેા
કે તા આવાઝ સુનકર ભાગે શતાન
તુ મજલીસમેંસે શૈતાંકો હટાદે
કે આતશ ન લગે શૈતાંકી નામેં
તમીમ અનસારી બોલેયા અહી ખાત
ચલા બતાયા મયં બા ખૈદી દેહશત
બહોત શુરસે સતી કરતા ખખારે
મયં ઉસકો દેખ ડરકર ખુળ લાગા
કહાં લાગુ મયં ઉસ કાલી બલાસે
કે ચારખ દુર કર સુજસે ચે આફત
યહાં લગ ઉસને મુજકો લે મીલાયા
પરી મુજકો પડાયાથા ઈસમ ને

સુખન સુનસુનકે લા ભું દુરરો ગૌહર
લગા શૈતકો લઅનતકા તુ પથર
ચે મુજી તો અઝાસે હયગા સરકશ
હીકાયત સાતવીં અખ લા સુખનમેં.
મોહખત દીલસે દુનયાકી કરો દુર
સુનો શ્રીર કરકે કયા હય કુઠરતે રખ
હવા થા મે તબી છમે અવારા.
ગરઝ ભું ત્યં ચલા કીતનીક મુદત.
ચલા બતા સરોદે આહ કરતા.
ચનકે વક્ત મેં બેઠા બે ઝુકકર.
બરસ્તા થા ગોયા અઘાહકા તુર.
કે અયસી રોશનાઈ મુજકો દીસતી.
ઉસી જગ તીન દીનમેં ના મીલામય
ઝમીં હય સાફ રોશન શુલીસ્તાં.
હય ઉનકી રોશની કઈ કોસ ભીતર.
કીતેક મોતી વહાં કે મયેં દયા તખ.
અબી હીરસો હવાતુજકો હયે દુનયાકા
તોબી દીલમેં તેરે દુનયાંકી ઉલફત.
ચલા વહાંસે મયેં અપની રાહ લેકર
ખાત સોઝે સુખનકી બાંસલીકી.
સુને કીરસેકો ચારો બા દીલો બાન.
સુખનકા અઝહા ઉસકો કટાદે.
હીકાયત આઠવીં અખ લા દહાંમેં.
સુનો શ્રીરકર ને હોતા હયે ખ્યાલાત
કે ચક મયેં દુરસે દેખી મલામત.
ચલા આતા હયે વો કહા પસાર.
વલેકીક વો મેરે પીછે હયે લાગા.
પનાહ ઉસ વક્ત મયેં માંગા ખુદસે.
નકર ઈસ અઝહાકી મુજકો અચકત
કે મયેંને ઝીંઝીસે હાથ ઉઠાયા.
બરક્તસે ઉસી ઈસમકે ટલા વો.

હીકાયત આઠવી તમીમ અનસારીકી.

ગુલામી બોલ ઇસ કીસ્સેકો પ્રીરકર
 હો બેતાં કીસ્સે અપને તું કહે બ
 ચે ચુપ રેહના તેરા હયગા કયામત
 કુછ અળ શૈતાન કે જલનેકી ગત કર
 સુખનકે જાડ અયસે શોઅલએ ઝાર
 ખુલાસા દીલસે અળ કીસ્સે કે તઈ બોલ
 અઝીઝાં દોઘડી કાઈ ઝાંગયો મત
 તમીમ અનસારી બોલે યા અલી મેં
 મેં ભાગા ચાર દીન લગ ઉસકે ડરસે
 અયસા દોડા કે બેઠમ હો ગયા મેં
 મેં ઉસકે ડરસે ભાગા ચાર દીન લગ
 પડા એક જાડકે નીચે મેં બાકર
 કે ચારળ મુજમે કુછ તાકાત રહીનઈ
 લગા તળ ડાબે જમને ડારને મેં
 કેવહાં એક શખ્શ આપોહ ચાવયસેમેં
 યકાયક આગયા અઝ ગેળી સંતી
 જવાં થા મતલે યા સુરતે પાક
 વોબોલા અયતમીમ અનસારીઈસઆન
 કરો ખુશ હાલ દીલકો આશકારા
 ચે ખુશખબરી મેં સુનકર ચુંકહાતળ
 ચે ખુશખતીકી તુ મુજકો ખબર દી
 મુજે ઊંસ શખ્શને ચુંકર કહા તળ
 દીગર એક મલકકી હુંગા હુંકુમત
 વલેકીન મેરે કહનેપર ચલોગે
 કહા મેનેકે બે ફરમાવોગે તુમ
 મુનો તુમ યા અલી કરતા હયવોકયા
 કહીસે બંકે લાયા અમતે ખુબ
 કઈ દીનસે ભુકા બે કુછ આથા મંચ
 ખીલા કરમુજકોવો ફારીગ હુવાજબ
 કે વો એક શૈક દુકડેકો ગીરેહ ડાલા
 કહા બસકો રખો બાબનો ઝોર દીલ

તમીમ અનસારીપર ગુઝરીકયાઆખર
 વલેકીન હરથડી તુ ચુપ ન રેહ બ.
 કે પ્રીર મજલીસમેં હોબતીહે ઝીબત
 યસ અળ કીસ્સા ઝીયાદા તુલ મતકર
 કે હો શૈતાનલી જલબુલકે અગાર.
 હીકાયત આઠવી કે દરકો અબબોલ.
 સુનોતો કયા અબઅળ હયે હીકાયત.
 બચા છસ દમમેં ઉસ કાલી બલાસે
 ન ઉસ બગ્હુકો દેખા પ્રીરકે પીછે.
 પડા બેઝાર હાકર ઝીંદગીસે.
 નદેખા પ્રીર મેં જબપોહ ચાઉતીજગ
 દોઆ મંગને લગા હાથાં ઉઠાકર.
 ભલા હય મોત અબ આવે મેરે તઈ
 લગા જાઠોં તલે સર તોડને મેં.
 કીયા મુજકો સલામ ઉસને અદબસે.
 અજબ કુછ શીકલ ઉસકી એબદેતી.
 અમામા સર ઉપર પાકીઝા પોશાક.
 અયસ ખોતેહો યાં કીસવાસતે બન.
 કે ઘર નજદીક આ પહોંચ્યા તુમહારા.
 કે હોવે ભાઈ તુમપર રહમતે રળ.
 મેરે દીલકી ગરમી સબ દુર કર દી
 કે તુમકો ઘર અલી પોંહચાઉમેઅળ.
 કે ચંદ મુદત કરોગે અયશોઅશરત
 બે મેરે કોલસે તુમ ના ટ્યોગે.
 મેં ઉસસે મુંહ ન ફેરૂંગા સો યકદમ
 કહા મુજકો ખડા રેહ તુ ઇસી અ.
 દીગર એક કુઝ આબે સરદ મહુબુબ.
 વો ખાના ખુબસા ઉસદીન ચખા મેં.
 મુજે વો પુછને લાગા વહાં તળ.
 દીયા મુજ હાથમેં ઉસને ઉંસી હાલ.
 કેજબ આકરપકે કુછ મુજયે મુશકીલ

ક્રીસ્તીય તબીબ અને સારી.

મંચ મરજી યાજ્ઞલજી ક્રીસ્ટી ઠાર
મંચે જીતા હોવંગા ઊસહી ઘડી તખ
કર કયાયા અલી મતલજથા ઉસમે
કહા મુજકો પ્રીર કાયમ હોસુખનપર
યમયક લોટપોટ હો ઉસ મકાંપર
કહા મુજકો કે હો અસવાર મુજપર
કે મુજકો લે ઉડા મીસલ હવાઈ
ઉડા કઈ દીન હવાએ આસમાં પર
વહીં ઉતરા વો મુજકો લા બીઠાયા
કહા પ્રીર મુજકો કાયમ હો બચનપર
કે પ્રીર વહાંસે મુજે લેકર ઉડા વો
વહાં ઉતરા કે બાં થા એક બડાગાર
ક્રીતેક મુદત અધેરમેં ચલા વો
ઉભલેમેંલી મુજકો કંઈ ચલાયા
કે પ્રીર ઊસનેલી ઊસ દરવાકો છોડા
ખડોત બંચા મકાંથા ઊસ જગામેં
મહેલ આગે ગયા વો દેવ જીસદમ
દેખા મેં કુફલકે ઉપર ચે ઉસ આન
કહા પ્રીર મુજકો હોકાયમ બચનપર
ક્રીયા વો લોટપોટ કર શીકલ અસલી
ગીરા વો કુફલ તખ ખુલકર ખમીંપર
વહાં દેખું તો કંઈ હય દેવ મલકે
દીખાઈ રસ્તી ઉત દેયોં કો જગ
ગએ દરવાજએ દુયમમેં જગ હમ
વહાં દેખે હજારાં બીચુ જોર સાંપ
કન્હોનેલી મુજે ચાહાકે બીલગેં
કન્હોનેલી વહાં નીચે ક્રીચે સર
પુનો પ્રીર ચા અલી વહાંકી હકીકત
હુએ પ્રીર મુસ્તઈદ ખાનેકો સારે
કન્હોને સર ક્રીચે નીચે ઊસીદમ
કુઝારોં બાગ જોર ચીતે ઉસી ઠાર
કે પ્રીર ઉસ શખસને રસ્તી દીખાઈ
પરજુ દેખે હમને સાતું દેહલાં

તો મુજપર મારચેયે ગીરહ શીલકાર
પસ અપના મુદદઆ બર આવેગાસખ
જો વો કહેતા ગયા સોહી કયા મેં.
કહા મેંને કે કાયમ હું મુકરર.
બના એક મુર્ગ ઘોડેકે બરાબર.
કહું કયા હરકે ચડ બેઠા મેં ઉસપર.
હવાએ આસમાં મુજકો બતાઈ.
પાહાડ એકથા બડા કોઈ ઊસમકાંપર
ગયા આધી ઘડીકે બચદ આયા.
કહા મેંને કે કાયમ હું મુકરર.
ખમીંકો સંટ ગગન બિપર ચડાવો.
નમુજે રાત જોર કંઈ દીનકા આસાર
અધેરસેલી કંઈ દીનકો ટલા વો.
અઝીમુશાનલી દરયા એક આયા.
કે આઝીશાન એક આયા જઝીરા.
કે વો કરતાથા ખાત આસમાંસે.
જડાથા કુફલ દરવાજેકો મોહકમ.
લીખા થા કલમ એ હજરત મુલેમાન
કહા મંચેને કે કાયમ હું મુકરર.
પ્રીર ઉસને કુફલપે રસ્તી જો મસલી.
વો દરવાજેમેં બેઠા મુજકો લેકર.
ઉન્હોં ચાહા કે ચટ કર બાએ મુજકો.
મલોને અપને સર નીચે ક્રીચે તખ.
વહાંલી કંઈ બલાયાં દેખે ઊસદમ.
ચડી દેખેસે મુજકો ધુજ જોર કાંગા.
કે પ્રીર મારી રસ્તી બાનકોલી ઊસને
કે દરવાજે સીયુમપર હમ ગએ પ્રીર
કે વહાં કંઈ રાગ સાં દેખે બ દેખત
કે પ્રીર ઉસ શખસને રસ્તી જો મારે
ગએ દરવાજએ ચૈથેપે જીસદમ.
હુએ વોલી હમેં ખાનેકો તથ્યાર.
વહાં સાંને સો તખ ગરદન બુકાઈ.
અજગ કુછદેખે વહાં ઇસારે મુજહાં

જહાં લગ દરીદે ઓર ગઝીદે
ગએ દરવાઝએ હકુતુમમેં છતવકત
હઝારાં દરરો મરબાં લેઅલો ગોહર
કહું કયા યા અલી ઉસકી હકીકત
જવાં એક ખુબર સોચાથા ઉસપર
થા ચૌધવી રાતકા બું માહેતાયા
કરું કયા ઉસકી ખુબી કા બયાં મેં
સીરાને શમઅ એક રોશનથી પુરનુર
અજબ ઊગલીમેં એક અંશુસ્તરીથી
નગીને ચાર થે ઊસમેં બરાબર
થે ચાઈ પાએ આગે અઝદહા ચાર
સુનો પ્રીર ચાઅલી ઉસશખસકી ખાત
કહા ઉસને કે જો લેટે હેં બઈશાં
જો યહાં દેખે અપન કઈકઈ મલામત
મેરે વો ઝોરકે આગે સલી પસ્ત
મેંઈતની મેહનતાં ખીચીહય જોઅબ
કહા ઉસને કે મંચ લેતા હુંઈસઆન
કહા મંચેઉસકોતું કરતાહયકયા ખાત
કહાં રૂતબા ઉન્હોકા ઓર કહાં તુ
યે સુનકર યા અલી બરહમ હુવાવો
કહા ઉસને કેતુમકો કયા હય તકરાર
કરું કયા ઈસ જગેહ લોચારથા મંચે
દયા રસ્તીકા ટુકડા સુજકો ઉસદમ
દેખો તુમ યા અલી ઊસકા બયાંઅબ
યકાયક ગળસે ઉસપર ગીરી આગ
મંચે ઉસકી ખાકપર રસ્તી જડીવો
કહા સુજકો કે કાયમ હો બચનપર
અંશુડી પર લગાયા ઉસને પ્રીરલાગ
કેમારી ફીર રસી ઉસપર મેનેફીલફીર
કહા ફીર સુજકો કાયમ હો બચનપર
કે ફીર ઉસને અંશુડી પર કયાજસ્ત
કે ફીર મારી રસી મંચે બારે સીયુમ
કહા સુજકો કે તુમ પરરહમતે રબ
તુમહારે ઘરકો પહોંચાઈ ઈસી દમ
કહા સુજકો કે કાયમ હો બચનપર

વહાં સખથે દરીદે ઓર પરીદે.
વહાં દેખા બીછા હએએક બહાતખત
જટે હય તખત પર કઈકઈ હુન્નરકર,
સંવારાથા ઊસે અઝ દસ્તે ફુદરત,
સો જમના હાથ એક સીનેકે ઊપર.
થા ચેહરા મીસલે ખુરશીદે દરખ્યા.
સુખન આતા નહીં મેરી બયાંમેં.
અજબથા ઉસ જવાંપર તુરકા તુર.
ન જાતું ઝોહરાથી યા સુશતરીથી.
ગોયા ચાઈ સીતારે થે સરાસર.
વો ચોકીમેં જવાંકે થે ખબરદાર.
મેને પુછાઈસકો કયા હેં થે ખ્યાલાત
સો પાએહેં વફાત હઝરત સુલેમાં.
સો હેં ચોકીમેં ઉનકે તા કયામત.
મેં સારોમેં ખડા હુંગા જબરદસ્ત.
સો ઈસ અંશુસ્તરીકે વાસ્તે સખ.
કે તા સખ માનેંગે મેરાહી ફરમાન.
યેપયગઅર હે હક સુખહાનકી ખાત
તરક કરદે ખ્યાલે સુનકરી કું.
સુજે ધુરકી ખાતનેકો લગા વો.
જો તુમકો મેં કહું સો તુમ કરોકાર.
દીલ અંદર ડરકે ચુપ હોકર રહા મેં.
કહા મેં જલ મરૂં તો મારયો તુંમ.
ઉને જબ દાવ અંશુડી કયા તખ.
કે જલકર છસ્મ ઉસકા હોગયા ખાક.
કે પ્રીર છતા હુવા બસ ઘડી વો.
કહા - મેનેકે કાયમ હું સુખનપર.
કે પ્રીર વો શખસજબ લગ હોગયાખાક
કે ફીર વો હો ગયા છતાહીઉસકોર.
કહા મયને કે કાયમ હું સુકર
કેફીરવો હો ગયા જબલગ કેતબપુરત
કે ફીરવો હોગયા આ છતા બીસીદમ
બસ અપના મુદદઆ નઝદીક હયઅબ
દીગર એક સુલકા કરહું મેં હકમ.
કહા મયને કે કાયમ હું સુખનપર.

હવે આહા કે શ્રીર હું મ'યે અંશુદી
મ' આહા માઈ શ્રીર બારે ચહાદમ
કહાચુજકો તત્ત્વો અનુસારી બખરદાર
હુવા ચે શખસ કીન્નારે જહન્નમ
બખર નઈ તુજકો ચે હે દેવ બહગત
ચે ઈસકે તાબએ કંઈ દેવ પરચાં
ઇતાઅતસે સુલેમાંકે વો કાફીર
બી જહુકી અંશુદી ઊસ કને થી
સુલેમાંકી અંશુદીકો ચુરાને
કહા ચુજકો અંશુદી ઊસકી લો તુમ
અંશુદી ચુજકો જહુકી વો દેકર
કહા કીબલેકી જાનીબજાઓ તુમ અબ

કે ઊસપર જોસે ફીર આબ દુદી.
કેહુકમે રખસે આબે જીબરીલ ઉસદમ
ચે રસ્તી મારચો મત દેખો જીનહાર.
તુમહારે દીલમે સચથા તો બચેતુમ.
ચે રખતાથા જુદી અપની કરામાત,
ન થા ચેહ તાબએ હઝરત સુલેમાં.
સદા સરગસ્ત રેહતાથા વો બાહેર.
અંશુદીકી કરામત ઉસ કનેથી.
ચે આચાથા ચહાં મારા ખુદાને.
ચેદેવ ચોર પરચોંપર ગાલીબરહોતુમ
ચલે જીબરીલ ચુજકો બાહર લેકર.
ચે કેહકરે આપ વહાંસે ઉડચલે તબ.

હીકાયત નબવી દર બયાને તત્ત્વો અનુસારી.

ગુલામી હુક ચહાં હીમ્મત પકડ જા
સુખનકે ગંજકી સંદુક દે ખોલ
થોડે થોડે અઝીઝાંકી નજર કર
તુ ખોલ અયસા ગોહર દાર કીસ્સા.
થકા હોવે તો પી એક જામ પાની
હુરે બેમાલ મજલીસમે ખીખેર અબ
અઝીઝાં માત્યોસે બાર લો ખોલે
તત્ત્વો અનુસારી ખોલે ચાઅલી તબ
ચુજે જીબરીલને જબ રાહ બતલાઇ
ચલા સુદત તમક મંચેઉસ જંગલમે
મહેલ સુન્નેકી ઇટાંસે બનાથા
ગયા મંચખોલ ખીસમીસ્લાહ મહેલમે
આના ઉપર મેં તીયાર દેહ સાલ
જાએ દીદા અઝ હદદે બશર હુર
થા ઉસકે હુસ્નકી ચુલસ્તા ખેલી
દર્જ કયા ચા અલી મંચે હે કે અવ ઈ
ચુજે કરકર સલામ ચોર બાલી ચુકર
જે તુમકે લે અસથા દેવ મસહા

સુખનકે મહેલપર તું જલ્દ ચડ જા.
નીકલ ઉસમેસે હીરા અબ તુમેમાલ.
દીગર શેતાં કો મજલીસમે બદર કર.
કે થોડા બહોલ પોહુ ચે સખકોહીસ્સા
પીએ કેહ કીસ્સા તુ દુરરે મઆની.
હીકાયત નબવીકા મજકુર કર સખ.
કે ફીર આગે ગુલામી કીસ્સા બોલે.
સુનો તોકયા ચુઝરતિ ચુજે આઅબ
ચલા જંગલકા ખાતા ઘાંસ ચોલામ.
કે આલીશાન દેખા ફીર મહેલમંચ.
હવે રૂપકી ગારીસે ચુના થા.
કેએક લકડી કો દેખા ખુશરીકલમંચ
ન આવે માહે પુનમ ઊસકે તીમસાલ.
શનીદા અઝ પરી ના દીદ અઝ હુર,
ન દેખીથી કહી અયસી શકેલી.
વો ગંજ મારથી બે શીનો બે ફાક.
તત્ત્વો અનુસારી કયાચુજરીતુમનપર
હવે લે જા કહાં ઇડા તુમનક.

કહા મંચેને સુલેમા કે પલંગ તલ
 બાલી લડકી બડોત બહેતર હુવાતમ
 કે પેગંબર ખુદાકે હેં વો અયમલઈ
 ને કોઈ પેગંબરાંમે હોવે સુનકીર
 મંચેકીર બાલા કેકયુંસુજકો પેહુછાના
 પરીથી યું કે એકે દુનયાશે દીંદાર
 ફલાને રોજ આવેંગે મંસી કામ
 વહી તોરીતકા દીન યાદ આયા
 મોહમ્મદકા મુજે કલમા પડાઓ
 મેં ઊંસકો યા અલી કલમા પડાયા
 મેં ફીર પુછા કે તું ઈનસાફીદુખતર
 બાલી લડકી કેમેરા બાપ એકે શાહ
 સુલેમાકે મહેલમેં શુલ હુવા ને
 લે આયા જબ દેશ મહેલ બીતર
 યહા જબ જન રહીં મુજકો મેરી માં
 થે તઅળે ઊંસકે છતને દેવ પરયાં
 કહા ફીર યા અલી લડકીકો મેં યું
 મુજે કંઈ રાહ ઘર જાનેકી ખતલાવ
 બાલી લડકી કે હે મો ખરતકી રાહ
 કહાં પોહયુંગા મેંરાહ મો ખરત પર
 વો લેગઈ મુજકો તખ એકદેવકે પાસ
 અયસા વો કેવથા બદખાત મરફક
 બાલા વો દેવ દુક મંચે કામકા હું
 જહાં લેલે વહાં આંખોસે જાઉં
 ગરજ જું ત્યું મંચે અરમેએક દીનકે
 મુજે વોહ દેવ પેલડકી કરકે અસવાર
 સુનો ફીર યા અલી ઉંત દેવકી ખાત
 ગગન પર જબ ચલા લેકર મેરે તઈ
 બહોત કરને લગા સખતી વોખદ જાત
 દીગર વો ઝુસ્મ ને અબ્બલ ખતાયા
 ચલા નહ ઝોર ઊંત દેવે લખકા
 કીનારે પર સોનેકા પહાડ થા એક
 કહા થાં હયે ખડા એક દેવ આલીમ

ગયા વો દેવ ગેબી આગસે જલ.
 કહાથા મંચેનેલી ઉંત દેવકો તખ.
 ન રખ ઊંનકી અંશુહી પર નજર તું.
 તો વો બેશક હલાકી પાવે આખર.
 બાલી દેખા હયે મેં તોરેત મ્યાના.
 મોહમ્મદ સુસ્તકાકે હયે સચ્ચે યાર.
 તમીમ અનસારી ઉંસકા હોવેગા નામ.
 ખુદાકા શુકર ને તુમકો દીખાયા.
 નજતે આખરત મુજકો દીખાઓ.
 નખીકે દીનકા શેવા ખતાયા.
 પરી દેવોમેં તું આઈ હય કયુંકર.
 ફલાને મુલકકાથા ઊંસકે તઈ જાહ.
 લે આયાથા મેરી માકો ફીદા હો.
 મંચેથી પુરે દીનોં તખ પેટ અંદર.
 મેરી માં મરગઈ મુજકોં રખી યહાં
 મો મેરે હુકમમેં સખ કર દીયા થા.
 કીતી મુદદતસે સરગરજાન મંચે હું.
 કહી લડકીકે મેર સાથ તુમ આવ.
 યેસુનકર ફીર મંચેમારાનાઅરએઆહ
 મંચે ધુલ જાગીગા ઊંસહી રાહ અંદર
 નીપટ વો દેવથા પુર ખોફ વીસવાસ
 કે ને દેખે વો મરજાવે બેલાશક.
 ગરજ બંદા તુમ્હારે હુકમકા હું,
 તુમારે હુકમસે કયું મુંહ ફીરાજી
 લે જાગીગા મદીનાં ઘરમેં ઉંનકે
 વીલાઅ હોકર ગઈ વોઅપને ઉંસઠાર.
 હવા પર લે ઉંડા મુજ દેવ બદખાત.
 કે વહાં જા કર મુજકો કાલ દે કંઈ.
 વ લેકિન વો અંશુહી થી મેરે હાત.
 ને મુજકો ઊંસ પરીને થા ખીખાયા.
 કે ફીર દેખા વહીં પર એક દરયા.
 ગીરા વો દેવ તખ ઊંસ કોહકો દેખ.
 વોહ હેઇસ પહાડ ખોરદરયાકા હાકીમ

જો બાએતો અપન દોનોનો ખાબાએ
કરું કયા ઘરકો પોહાંચેકી ખુશીસું
અંગુઠી લેકે મુજમે વહી બદખખત
પહાડ ઉપર બહોત રોયા બડા મંચે
ઠાંભી એક મલામત દેખી મેં જા
જવાહરકા તખતથા એક બડા વહાં
બયાં બિલ દેવકા ગર મંચે ખતાબી
અયસાતો થા કે કયા બોલું અખાસે
ચકાયક તખતમે ઉઠને લગા વો
પહાડ ઉપરમે જંગલમે પડા મંચે
ભરોસા બીંદગીકા કછ અથા નઈ

અંગુઠી દેં ઉમે તો રાસ્તા ખતલાએ
અંગુઠી હી ઉતારકર ઉતકે તઈ સું.
જે વો છાડ વાં ભાગા ઉમી વકત
દે રોતે રોતે દુક આગે ચલા મંચે
ગર્મ મેરી અકલ ચોર હોશબી તખ.
પડા એક દેવ બેઠાથા તખ ઉત આં.
તો ઈસ ક્રીસ્તેકા ફીર છોડા ન પાઉ.
કે વો દરતા થા ખાતે આસખાંસે.
મેરે ખાનેકા આયા મુસતકદિ હો.
જો બિસકે હાલમે ડરકર ગીરા મંચે.
વલે હકને ખયાયા બસ મેરે તઈ

હીકાયત દસવાં તમીમ અનસારીકી.

ચુલામી ક્રીસ્ત એ કખ હોગા પુરા
તેરા ગંજે સુખન તો ખુટતા નહીં
કર બિલ શેતાનકો સજલીસસે હાર
અબીઝાં સુનતે સુનતે થક ગએ અખ
અબીઝાં ગર તુમહારે ફીરતે હોં સર
હીકાયત દસવીંકા અખ દોસ્ત સુન્યો
અબીઝાં અખ ઝરા ઘબરાઓ મત
તમીમ અનસારી બોલે યા અલી ફીર
અયસા ભાગા મંચે ત્રમહડાંસે ગીરકર
સુનો ફીર યા અલી ચોરએકઅબાધિખ
અબીમુશ્શાન મેં દેખા મહેલ જખ
મહેલપર નુરકા ખારાં થા બારી
દેખા તો કુફલપર અયસા લીખાથા
રખા મંચેબોલખીસમીદલાહ બિપરહાત
અદખસે મેં ચલા દરવાઝે બીતર
જવાહીર લચલ મોતીસે બની થી
દેખા વહાં એક મહેલ સખસે બુદામંચે
અજખ ખુશબોઈસે સહુનોં સકદ્યા
કે દેખા સહુનમે એક ખવાને અમત

સુખન એ કખતલક હોગા ઝહુરા.
ચોર બિલ શેતાંકે સરપર દુટતા નઈ.
શીતાબી કરદે ઈસ ક્રીસ્તેકા આખર
જવાહર સુનતે સુનતે થકગએ સખ
તો બસ ક્રીસ્તે કે તઈ બોલેંગે કલફીર
મોતી થોડે ખીખેરે હંચે સુનયો
રહી થોડીહી અખ બાકી હીકાયત.
પહાડ ઉપરસે જીસદમ મેં પડાગીર
કે એક હફતે તલક દેખા ન ફીર કર.
દેખા એક મહેલમેં કીબલેકી બનીખ
ગયા ઉત મહેલકે નઝદીક મંચેતખ
પડાથા કુફલ દરવાઝેકો બારી.
કે મોલા લા શરીક દેગા અકલા.
ચકાયક ખુલ ગયા વો કુફલ ઉસઘાત
હઝારાં કાઠરી દેખી મંચે અંદર
સોને રૂપેકી ઈંટોંસે સુનીથી
સો તખ બી ૧ મહેલકે અંદર ગયામેં.
અજખ કુછ બિસમકાં બિપર શરફથા.
ધરા હંચે ગરમ બરકર તાબા કુદરત

એક આખે સર્દકા કુજ લરા થા
ખડોત દીલસેમંચ થાલુખાસો ઉસઆન
ભા ખા કરકે પ્રીર દેખું તો એકબ
વો પરદા ખોલકર અંદર ગયા મંચ
જવાનાં હંચ કીતે લહુમેં શલતાં
મુએ રખકર સીરાને દાલો તલવાર
જવાનોંકે અજબ ચેહરેચે શલકું
કોઈકા પા બુદા કોઈકા બુદા હાત
મંચ ભાગા ડરકે પરદાખોલકર બહાર
લગા ડરનેકા જબ દેખે ઉસીકાર
ખોલે ચારોં તમીમ અનસારી ખુશકો
ખડોત નઝદીક આપોહ ચેહો તુમઅબ
મેં પુછા ઉનકુ તુમ હો કેન ઈન્સાં
વો ખોલે ચારોં હમ હેંગે મલાયક
સુનો ચે તુહ પયગમ્બરકી જગા હંચ
જો તુમને જવાનસે ખાઈ હે અમત
જોભુખા ખડોતસા આતા હંચ ખાતા
હંચઆખે કોસર ચોરજતતકી નેઅમત
જો તુમ દેખે જવાનાં લહુમેં શલતા
નખીકે સાથ કુફરારોંસે લડકર
સીપર શમશીરસે દર ઈસ્તેરાહત
ચેસુનકર મંચ ખડોત હંચરત રહાતબ
કહા પ્રીર ચા અલી ચારોંકે તઈ ચું
સવાશેને મુજે ઈસ મહેલસે કાઠ

દીગર એક પાનદાં આગે ધરા થા.
ખાયા ખાના પીયા પાની ચખે પાન
લટકતા હંચ ઝરી નકરેકા પરદા.
વહાં દેખા એક ઈસારે ખુદા મંચ.
લહુ બરી વલે કીસમે નહિં નાં.
ગોયા તોઝે અલી સોતે હંચ હુશયાર
વલેકીન ચે સલી આલુદા પુરખું.
ન બનો ચા અલી કયા થા ખ્યાલાત
દેખા બહાર ખડે હેં ચાર અસવાર
સુખાદા ફેલવેં કયું આતા તું ઈસકાર.
શુખારે દરદો ગમસે દીલકે તઈ ધો
કહા મેં ઉનકો તુમપર રહમતે રખ.
કે ઈસ બગા ખડે હોંગે અઈ શાં.
નીઝુખાં હંચ યહાં રોઝે જબ લગ
ચહી અસખાબ યહાં મહશર તલકદે.
સો યહાં લેબ હંચ હકને કરકેરહમત
ન ચે ખાનાં કબી ઠંડા હો બતા.
ચે રેહવેગી બરી યહાં તા કયામત.
સો અસહાબે નખી હેંગે શહીદાં.
શહાદત પા હુએ શોહદાએ અકબર.
ચે ચું કે ચું રહેંગે તા કયામત.
કે રખ કે ખેલ સખ મુજે વહી રખ.
કે અખ કોઈ રાહ તુમ બતલાવો મુજકું
કહે કીબલેકી બનીયા બવો હુશયાર.

હીકાયત ગ્યારવી તમીમ અનસારીકી.

શુલામી બોલ ખું આલુદા ખાતાં
મ્યાને દીલસે શમશીરે સુખન કાઠ
કે જખમી હોકે ઈસમજલીસસે ભાગે
હીકાયત ગ્યારવી અખબોલ હંસ હંસ
અઝીઝાં ખીયા ક્રીસ્તેને અજબતુલ
ચકીં હંચ તુમલી સુનતેસુનતે થકગએ
શુલામી અબ તેરીખકવાત કેઈ છોઢ

કે હો શૈતાનકે મરનેકી ઘાતાં.
ચકાયક દોઢ કર શૈતાનકી ગરદન ઝાંડ.
સુના ચારોંકો ક્રીસ્તા પડકે આગે.
કેતા મજલીસમને ઝીયાદા પડેરસ.
હીકાયત બોલતા હું અબ મેં બે સુલ.
પર અબ ગેરે સુખન રાહ લગગએ
સુખન કે શહદકી દે મરતખાં દોઢ.

તમીમ અનસારી બોલે યા અલીશીર
 ચલા ચંદ્રોજ મયે કીતનેક ફરસંગ
 ગયા મયે બાગમેં કરકર કરી દીલ
 બડી દાડી થી એક તુરાની સુરત
 સલામ બિનકો કીયા મયેને સોબકર
 તમીમ અનસારી કેરતે હય તુમનકું
 કહા મુજકો કે યહાંસે બાગ ઈસદમ
 જવાં એક ખુબરૂ દેખોગે આગે
 મયેનીકલા યાઅલી ડરકર ઉસ્તીઆન
 કેશીર એક બાગ દેખા સખ્ત ખુરમ
 લગે થે બાગમેં મેવે ગુનાશું
 બહોત ભુખા લી થા મયે કઇદીનેસે
 રવા થે ચરમએ આખ ઉસ મકાં ચાર
 થે મેવે બાગમેં કઈ કઈ મજેદાર
 મુનો તુમ યા અલી વહાંકી હકીકત
 બહોત વો બાગથા ચાડા વ લંબા
 એકા હય આડ તલે એક આદમીઆત
 વો રોતા હય દેખો તોઝાર ઓરઝાર
 કહા ઉસનેકે મેરે નઈ હય દો પા
 કહા બિસને પડે હય બાબી કયુંકર
 મયે અપને હાતસે તોડું ઓરબાબી
 મુજે બિસ શખ્સકા શીરતરસ આયા
 ચડાયા ઉસકો મેને બા શકકકત
 લગા ઉસના તરસ ખાનેકો મેં આપ
 ઘડી એક દો ખીઠાયા મયેને ઉસકું
 કહાં બિતરે વો નો થી આફતે બાં
 યકાયક ઉસને દોનોં પાંવ લંબાએ
 અંચસે લપટે કે અંખ્યા તડ તડાઈ
 મયે તખ કરને લગા મીનત વઝારી
 કહા મયે છોડ દે બંદે ખુદકે
 કહું અય બાઈ મયે હુંગા મુસલમાન
 મેરે પર કુદતા હંસતા વો બાવે
 વહાંસે પાની પીકર શીર દોડાવે

મુનો કયા મુશકીલ આતી હયમેરેસીર.
 કે શીર એક બાગ દેખા ખુબખુશરંગ.
 કે દેખા એક વલીયુદ્ધાહ કામીલ.
 દેખું તો હય વો મશગુલે ઈબાદત.
 વો બોલે મેરે બનીબ મુંહ શીરાકર.
 કહા મયેને કે હાં હઝરત વહી હું.
 રવાના હોવ કીબલેકી તરફ તુમ.
 ન અપના હાલ કહીયો બિસ્સે બંકે.
 ચલા શીર તીન દીનતક દર પચાબાન
 કે વયસા બાગ શીર કઈ હોએગાકમ.
 હુવા ખુશ ઉસકે દેખે મીમ ઓર તું
 વહાંસે તોહફે મેવે ઓર અખે મયે.
 મેં તખકજતા ચલા વહાં સેરે શુલઝર
 વલેકીન થે બહોત અંશુરકે આડ.
 કે મુજકો કયા ખીલગતી હયમલામત
 વહાં મયે એક અજબ દેખાઅચંબા.
 પરઉસકે પાંવ નઈ ઓરનઈદોનોહાત
 કહા મેંને કે કયું રોતાહે અય ચાર.
 કહા મેંને પડે હય સોહી ચુનબા.
 મેરે દીલમેં તો હય ઉમ્મીદ થું કર.
 ઢરું તુમકો દુઆ ઓર રાહ બતલાબી.
 મેં ઉસકો અપને કાંધેપર ખીઠાયા.
 મેં કયા બતનું કે કયા હોગીમલામત
 વહાં નેકી સો કરતે હો ગયા પાપ.
 કહા મયેને અલી નીચે ઉતરતું.
 થે ઉસકે પાંવ દો ચમડે મેં પીનહાં.
 મેરી ગરદનમેં લેકર ખુબ લપટાએ.
 મેરી તનકી રગાં સખ કુલ આઈ.
 કે એક મુકી મેરી ગરદનપે મારી.
 તો મુજકો કાટ ખાયા કચકચા કે
 તો વો હે કાટ ખાવે ગરદનો કાન.
 મારે ગરદનપે મુકીયાં ઓર ડરાવે.
 નો થક બાબી તો શીર છક્કર લગાવે

સદા ઉસ બાગકે મેવે વો ખાકર
મેરેપર કુદે ઝોર મુજકો કુદાવે
બહોતકુછ મંચે કીયા પરનઈચલાઝોર
કહાં છોડે વો મેરી બીન લીએબન
કરં ગરી તો મારે સરમે કોડે
કહું ઉતરે તો હરગીઝ ના વો ઉતરે
અયસી લી ચુમટીયાં લહુ નીકાલે
મેરા તન હો ગયા પીખાલ પીખાલ
મંચેથકકર ગીરપડું ઝોરરોઉંસદમ
ન છોડે યા સુને મેરી કહુ બાન
બખરનઈથી કે અયસા હયે કમબખત
કરં મેં આજઝી ઝોર હાથ નેડે
નીપટ આજઝ હુવા મેંકરકે મીન્ગત
કીતેક મુદત ગઈ જબ હુબ સો ભરતે
સુસીબત ભરતે ભરતે મર ગયા જબ
કે ચારખ મોતદે આજઝ હુવા મંચે
ખુદાકે ફઝલમે ઉસ બાગ અંદર
જવાને ખુબર પાકીઝ તર ગત
વો આકર મેરે આગે યું પુકારા
મેં ઉસકો દેખકર રોયા બહોત ઝર
ખુદાકે વાસતે મુજકો છુડાવો.
વો બોલે તુમ ઉસે બીઠલાએ થે કયું
કે થે મરહુદ હયે દીવાલ પાએ
અગર મઅલુમહો તુમ બિન સલોંકો
વગરનઈ હોતીથી શીર યુંહી જવારી
કરો એક કામ તુમ પાઓગે છુટક
થોરે અંશુરલે ઉસમેં સહાઓ
યે આપી ગીર પડે. મસ્ત હોકર
મેં બિસબા યા અલી વયસા કયાકામ
બીલા ઉસકો ગીરા વો મસ્ત હોકર
ખુદાકા શુકર કર આગે ચલા મંચ
દેખું તો હય જવાં મશશુલ રખસ
વોબોલા અયતમીમઅનસારી કેહસબ
કહા મંચને કે કઈ કઈ મુદતોસે

કરે પીખાલ મેરી ગરદનકે ઉપર.
ને ના દોડું તો મુજકો કાટ આવે.
કહા મંચેને ખુદાકે વાસ્તે છોડ.
કરં મેં આજઝી ઝોર રોબાં ઉસઆન
મેરી ગરદનપે પડગએ કઈ ફેફાલે.
ફેફાલોકોબી વો નાખુનસે કુતરે.
મેરે સરસે અપસકા સર લગાલે.
હુવા વો તો મેરે એક છુકા જંબલ
તો મારે મુકકીયાં સરપે ધમાધમ.
કરે મરહુદ મુજપર ગુરમ દીનરાત.
મેરેપર તરસ નહીં ખાતા ચેઈસવક્ત
વલેકીન વો ન ઉતરે ઝોર ન છોડે.
પર ઉસને કુછ નકી મુજપર શકકત
નયનસે આંસવાં હરદમ બરસતે.
ઉઠા દો હાથ માંગી યું દોઆ તબ.
વગર નહીદે બલાસી ઇસ બલાસે.
કહીમેં આયા એક ઇનસાન ખુશતર.
કેઉસકી ખુબીકી મેં કયા કહું ખાત.
તમીમ અનસારી કયા હય હાલતેરા.
કહા મેંને હુબમેં હું ગીરફતાર.
મુજ કુછ છુટનેકી રાહ ગતાવો.
શકકત બિસ ઉપર તુમ લાએથે કયું
બહોત હય કામ ઇસકી લીઈસીબતએ
તો ચડતે ચડતે સબ મારેં તુમોંકો.
ગુર બતી તુરહારી બિમ સારી.
ગડા ઇસ બાગમેં બોદો તુમહી યક
વો મલગુબાલી શીર બનકોબીલાઆ
બલાસી પાવોગે તુમ યું મુકરર
સડે અંશુર કી નેક તોડ બિસઠામ.
મેં બાગા વહાંસે અપને તનકોપોકર
અયસેમેં શીર જવાંસે મીલા મેં.
કીયા મેંને સલામ બિસકો અદબસે.
કહા ખુશયાં કરો ઘર પાસ હયઅબ.
સુસીબતમેં નીપટ શલતપન હું મેં.

કે ઘરકી રાહ નહીં પાતી સુઝે કંઈ કહીં રસ્તે લગા દો તુમ મેરે તઈ.
કહા ઊસ શખ્શને મત ખાવો કુછગમ રવાના હોવા કીખલેકી તરફ તુમ.

હીકાયત ખારવી તમીમ અનસારીકી.

શુલામી બંદ મત કરયો દહનકો
જ્યાંસે ઈરકા ચશમા રવાંકર
સુખનકે બાગકા ટુક સેર કરકે
અલી લગ તો દુરે ગોહર ખીખેરે
સુખનકે કુલ તુમ મજલીસકા ભરમાર
મોઅત્તર હોકે ચારાં ઘર સીધારેં
દરદાં લેજ ખતમુલ મુરસલીં પર
અઝીઝાં અબ તલક મોતીયે ચુનતે
ખુશીકી અબ સુનો ખારવીં હીકાયત
તમીમ અનસારી બોલે યા અલી મેં
વહાં પોંહચાકેથા એક બાગ મહબુબ
કરૂં કયા બાગકી ખુબીકી તીમસાલ
વહાં મોબુદ કંઈ હુરે પરી થી
અજબ ખુશબોકી મેહકારેંથી મઅયુર
ગરજ ઉસ બાગકે અંદર ગયા જબ
ચલા મે સેર કરતા એક બનીબ
ખમીદા કામત એર શરૂયા ચશમ હે
જવાહીરકે બહોત પેહની વો એવર
દેખુતો વોખડી હંસતીહય ખીલખીલ
જવાબ ઉસને દીયાનઈ કુછલી સુજકુ
મંચે પુછા અય પરીઝ કાન હો તુમ
વહાં કીસ વાસ્તે હંસતી હયઈસતોર
વોશીર પાઈ નહી બોલી હયઈસજગ
કે અય ઈનસાન તું બતા હયયાનહિં
સુના લય જબ વોઆવાએપુરં હયેબત
કીતેકદીન બે ખબર વહાંપક રહા મેં
દેખુ મેંબાગમેં શીર એક મકાં હય
વહાં શીરબી દેખા વહી જવાં મંચે

ખુલા કર કુફલે દરે બાગે સુખનકો.
મોઅત્તર ખુસે મગઝે દોસ્તાંકર.
થોડે કુલોંસે સળકે કાન ભરદે
પર અબ સળકા પીના કુલોંકે સેહરે.
કરો તુરદે પીના ગજરેકે દો હાર.
કે ઇસ ક્રીસ્તેકો દીલસે ના ખીસારેં
અબ અબ દાસ્તાને આખરી પર.
અબ ચુનલો થોડેસે શુલકે ખુટે.
બાબતાહુ સુખદે સાદીકી નોખત
ચલા શીર તીન દીનતક બેકદીમેં.
રવાંચે ચશમે એર મેવે લગે ખુબ.
કે ઊંસ્કી વસ્ફ કરતે હો જ્યાં લાલ
ન બતું આઠવીં જન્નત ધરીથી.
ખરસતાથા વહાં અદલાઈકા તુર
કે શીરે દેખા અચંબાલી નયા તબ,
વહાં દેખી મંચે એક ખુડયા અબદખ
શુલામ અંખરસેપોશાક ઊસકીનમહય
ભરી હયસરસે પાલગ લઅલવોગોહર
મંચે એકતસલીમકી બતકર સુકાખીલ.
ઈશારેસે કહા સુજકો કે બ તુ
તુમહારી ઝાત કયા સુજકો કહો તુમ.
બતાવો સુજકો ચે ઈસરા શીરફાર.
સુના અવાજ બાબુસે ચકાયક.
લી જલખલ ખાખ હાબઅગા તુકહી
ગીરા બે હોશ હોકર ખાકે દેહશત.
વહાંસે ઉડકે શીર આગે ચલા મંચે
વહાં એક દુધકા ચશ્મહ રવાં હય.
બે થા દીવાલ પાંચોકે મકામેં

કોસ્સએ તમીમ અનસારી.

હીકાયત તેરવી તમીમ અનસારીકી.

અબ્બાસ એર ગયરાબ ને દેખે હમ
કહાં મ'યે ને લીખા તકદીરમે' હોએ
મ'યેપુછા યાઅલીહિસ શખસકો ખાત
યે કોન ઇસ ખાતમે' હકકે ખ્યારે
હુયમ હંસતી નેબુદયા શીરવોકયાથા
ચહાફમ નામ મુજ અપના કહો તુમ
તુમહે દેખે મેરે રંબે અલમ સખ
કયા મ'યે સર બેહદદો નેહાયત
વો બોલા યા અલી વોશખસમુજસાત
ને તુમ ગએથે વલીયુ દ્વાહકે પાસ
ખડી હંસતીથી ને બુકયા બઈ તોર
સુના આવાજ પુર હયમત ને શીરકર
હકીકત સારી કી જાહિર મ'યે તુમસે
ખીઝરકા યાઅલી જખ મ'યેસુના નામ
કહા મ'યેને જંદ તાલેઅ ઇસ જખ
ને હોવે અમર ઉસ બદેખે જાહિર
ખીઝર બોલે તમીમ અનસારી અબતો
મુજે લાઝીમ તુમહે ધરકો પહોચાઈ
યેસુનકર યાઅલી મ'યે પુશહુવા તખ
કે હઝરત યહાંસે ઇસ બદેકા ધરકા
ખીઝર બોલે મદીના શેહર અનવર
યે સુનકર શીર હુવા દીલગીરમે' જખ
ખીઝર બોલે કે ચથું હોતેહો દીલગીર
હઝારે ખરસકા રસ્તા શુઝરે
પુદાકે હુકમસે પોહ'ચોગે કલ ધર
હમારે પાસ અંદ મુદદત રહો તુમ
રહો મે' યા અલી કંઈ દીન તલકવહાં
કેએક દીન હુકમ રખાનીસે ચકબાર
લગે ખીજલીકે ચમકારે ચમકને
કે વયસેમે' ચકચક કાલા બાદલ
સલામ આકર કીયા હઝરત ખીઝરકો
મ'યે ખરસંગા મદીને શેહર અંદર
ખીઝર બોલે મદીનેકા યે ઇનસાન

ન દેખેથે કાઈ બોલાદે આદમ.
નહી' તાકન કીસીકી ને ઉસે ધોએ.
કેતુમ બતલાએયે કયા હય ખ્યાલાત
કે મુજકો પાસ લેજે થે તુમહારે
સીયુમ આવાજ પુર હયમતસોકયાથા.
કે અયસે ખુબસુરત કોન હો તુમ.
ગએએરદીલ નેહાયત પુશ હુવા તખ.
ન દેખી અયસી મ'યે કહી' ખુબસુરત
તમીમ અનસારી તુમમેરી સુનોખાત.
સો વોથે ભાઈ મેરે મેહતર ઇલયાસ.
સોવો દુનયાં ખડી હંસતીથી શીલફાર.
સો વો યાબુજ માબુજ થે મુકરર.
ખીઝર હય નામ મેરા કહુયે તુમસે.
મ'યે દોડા હાથ તખ સુમા બઈકરામ
મ'યે દેખે આપકે કદમે' મુબારક.
તો હોવે કશ ખરદારીમે' હાઝીર.
બહોત મુદદતસે તુમ હેરાં રહે હો.
તેરે બોલો બચેસે શીર મીલાબી.
મે'ને હઝરત ખીઝરકો યું કહા તખ.
હયે જીયાદા દુર યા નજદીક રસ્તા.
હયે યહાંસે સો ખરસકી રાહ ઉપર.
કે ઇતની ઉમ્મ કાં પોંદ'ચે મેરી અબ.
વો રખસે દુર નહી' દીલમે' રખોધીર
અલીતો સો ખરસકી રાહપે આએ.
બુલમકા હય વો મોલા આપરહબર.
તો કુછ દીલબાનસે ખીદમત કરે'હમ.
ખીઝરનેકી મેરી ખીદમત બાદીલોબાં
ઘટા કાલી ફલકસે હુઈ નસુનાદાર.
અલી આંધી લગે બાદલ ગરજને.
ઉતર આયા વહી' હઝરત કે આગલ.
પુછા અય અખર ખરસેગા કહાં તું.
બોલા બાદલ થે હુકમે' રખસે નકર.
તુ ઇસકો ખરલીબ પોહ'આઈસીઆના

ક્રીસ્તએ તમીમ અનસારી.

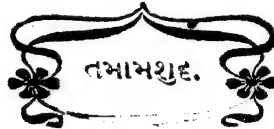
તુ ઇસકો ઇસકો અંગનાઈ મેં ધરકર
 કહા બાદલ લીખઈ બાદીલો બાં
 હુયે હઝરત ખીજર રૂખસ્ત મેરેસે
 લેઆયા મુજકો હય બાદલ ચહાંપર
 ગરસનેકો લગા પ્રીર મુજપે ગરસાત
 અલી બોલે કે અબ બુલવાવો નાઈ
 તમીમ અનસારીકી જબ હુઈહજમત
 તમીમ અનસારીકી ખાતે સુને જબ
 તમીમઅનસારી આએ શકલ મ્યાને
 તમીમ અનસારીકા ચોરત દીલાએ
 તમીમ અનસારી ધરગએલેકેરૂખસત
 ને હકને સારી મુશકીલ ખોખજીનકી
 તમીમ અનસારીકી પુરી હુઈ ખાત
 શુલામી અબહુઈ મજલીસલી આખર
 તુઈસ મજલીસમેં દામન ઝડ કરજા
 દીએ તુ ચક્રતમેં સખ દુર લુટાકર
 પર આખર દુરતેરે કયા આએંગકામ
 સુખનકે દુર તો હો બવેંગે હાંસીલ
 શુલામી ઇસસીવા મત માંગ કુછશેર
 મુસલમાનોપે માગો હકકી રહમત
 તુરખ અબ વીરદ કલમેકાસુખે શામ
 અઝીઝાં સુનકે ઇસ ક્રીસ્તેકા મઝમું
 મંચ ચંદાં નઈકહાકુછ તોહફાઅશઆર
 કે આખર હય ફના ઈનસાનકી ખાત
 મંચ અબ્બલ શઅરમેં વાકીફ નથાકુછ
 પ્રીદા હાંગે મેરે જિસ્તાદ અશઆર
 કહા બાઈને હુયે લીખને મેંસ્તાદ
 શુલામ રમુલ નામ હયગા મરસેયાં મેં
 સુનાકબ મદહમેં અનવર સુલામી
 મેરા મોલુદ હય દર શહેર સુરત
 યે ક્રીસ્તા ફારસી થા નસર મનકુલ
 થી ફરમાયશ ને કેહતા બાઈકી યું
 બુદા લાકર દીયા ઉસકે અસલી
 બંદાત તાકીદ સઅદુદદીનકી થી
 મેં ક્રી ક્રીસ્તમેં ઇસ ખાતર ઉતાવલ
 મુજે ક્રીસ્તેકી ન કુછ ભમ્મીદ નઈથી

પીછે તુ ગરસ ઉસકે સરકે ઉપર.
 પ્રીર ઊસ બાદલ લંબાએદુમ ઉસીઆં
 ખીકાકર મુજકો ઉસ બાદલકી દુમમેં,
 ઊંતારા આકે અંગનાઈકે અંદર.
 સુનાઈ યા અલી મેં તુમકો સખખાત.
 તમીમ અનસારીકા દેવે સફાઈ
 લીઉનકી ખન ગઈ અસલીને સુરત.
 બી સારી ખટકલી હયરત હુએતખ.
 મેં તખ હઝરત ઉમરનેલી પીછાને.
 વેં અસહાબીકા તખ રૂખસતદીલાએ.
 લગે કરનેકા હરદમ અયશો અશરત.
 ચુંહી ખોવે હમારી ચોર સલોંકી,
 પડો ચારો નખીપર અલફ સલવાત.
 લુટાદે બાઈકે દુરરો જવાહીર.
 સુખનકા એક દુર દીલમેં તું ધરજા.
 ખસઈસ મજલીસમેં સખકે મુંહલગાકર
 ગનીમત પુજ સાખાશીકા ઈનઆમ.
 વલે શાખાસી પાતા બંદોત મુશકીલ.
 રહે ઇમાં સલામત આકખત ખેર.
 તસદ્દુક સખકે દેખે તોબી જન્નત.
 સુના ક્રીસ્તેકા સખ આગાઝો અંબમ
 સદ્દ તુમ બક્ષના મેરે સુખનકું.
 ગરજ ચક્ર ચાદગારી થી સઅવાર.
 મગર દુનયામેં રેહ બવે મેરી ખાત
 અબી ઇત ગરસમેં કેહને લગા કુછ.
 મંચસીખાજુસ્મેં કેહના શેખરશુલજાર
 હુવા લીખના મેરે હઈ જિસ્તે અમદાદ.
 તખલુસ મતલબ હય સખકોરે તોમેં
 હય ક્રીસ્તોમેં લકખ મેરા શુલામી.
 કીયા ખામ ખાતમેં ચંદ મુદદતસકુનત.
 કયા ઇતકો મેં હીંદી નજમ બેસુલ.
 કે તુમ હીંદી કરો ઇસ ફારસીકો.
 મુતતખમેં કહા હીંદી નકલકો.
 મીયાં જઅફરનેલી કુછ કમ નહીંકી.
 ખુદાને કુદલ દીલકે ખોલ દીએ કુલ.
 વલેકીન કુછ મદદ હોગઈ અલીકી.

ક્રીસ્તએ તમીમ અનસારી.

સને ખારા સો અઠારાકે દરમ્યાં
મેને ખમખાતમે ઉસકા કયા થો
ભુમ્મચકી સુખોહ ઠંડકી સરસરી થી
યે કીસ્તા ઇસલકી પોંચા હય આખર
જેતાં નોં સો ઉપર ચાલીસ પર દો
અખી કીસ્તેકા યહાં યસકર ગુલામી

ચીતારીખ ચોધવીં ઓર માહેશખખાન
ખંધારોંકી સો મસજીદમે લીખાયા.
દો મસજીદ દોસ્ત દારોંસે બરી થી.
પડે સગ ફતેહો હઝરત નખીપર.
હુધ ઇસ કીસ્તેકી ફીલ ભુમલાગાનલો.
દરદાં પડે મોહમ્મદપર સુદાગી.

તમારીખે ઇસલામકા સિલસિલા.

પુતુહલ ઇસલામ

(ઉરદુ જપાન અને ગુજરાતી હરફોમાં)

(લખનાર નિઝામુદ્દીન ફરેશી.)

આજ સુધી ગુજરાતીમાં આવું એક પુસ્તક બહાર પાડવામાં આવ્યું નથી જેમાં શામ, મિસર, એરાક અને ધરાતની ફતેહો તથા ચાલેલી ઇસલામી લડાઇઓનું ખુલાસાવાર વર્ણન કરવામાં આવ્યું હોય. અરબ બહાદુરોની અનુપમ શુનિરતા, સદાગાએ કિરામ રહીં ની ભરૂંચાની, ઇસલામનો પ્રસાર, ખુલુકાએ શરોદીતની સાદાઈ અને ઇસલામના સાચા પયરવાનું વર્ણન આ પુસ્તકમાં કરવામાં આવેલું છે. આ પુસ્તકના દસ ભાગકરવામાં આવ્યા છે. અને તે દસે ભાગ પુરાના હુકમથી બહાર પડી ચુક્યા છે. તેમાં પ્રગટ થએલી આપતોની વીગત નીચે મુજબ છે.

પુતુહલ ઇસલામ હિસ્સા ૧ લો કીમત રૂ. ૧-૦-૦

જંગેબદર, જંગેઓહોદ, જંગે ખનદક, જંગે ખયખર, ફતેહ મક્કા, જંગે તયુકકા, દુસરા દિન, ઇસલામકા દુસરા લશકર, ફીલીસ્ટીનકા પહેલા માઅરિકા, જંગે યસરા, જંગે દમિસ્ક, ગુહારીરીજે દમિસ્ક, અરબ ઓરતોંકી શુખઅત વગયરા દરજહે.

પુતુહલ ઇસલામ હિસ્સા ૨ જે કીમત રૂ. ૧-૦-૦

જંગે અજનાદીન, જંગે અજનાદીનકા દુસરા દિન, ફતેહ દમિસ્ક, હઝરત અખાખદર સિદ્દીક ખલીફએ અખલ રહીં છીં વફાત, હઝરત અખાખદર સિદ્દીક રહીં છી સીરત, હઝરત અખાખદર સિદ્દીક રહીં છી ફઝીલત, ખલિફ બિન વલીદ રહીં છી માઅખુલી, ફતેહ અબિલ ફદસ, એહલે કનસરીનકા ફરેખ, જંગે કનસરીન, ફતેહ બઅલખક, ફતેહ હુમુસઅબદાને યરમુક થા વફુસા.

પુતુહલ ઇસલામ હિસ્સા ૩ જે કીમત રૂ. ૧-૦-૦

રૂમી લશકર, જંગે યરમુકકા પહેલા દિન, માહાનકા ફરેખ, જંગે યરમુકકા દુસરાદિન જંગે યરમુકકા ત્રીસરા દિન, જંગે યરમુકકા પાંચવા દિન, બયતુલ સુફસફી ફતેહ, જંગે હલખ, હલખકા મુદાતિરા.

કુતુહલ ઇસલામ હિસ્સા ૪ કીમત રૂ ૧-૦-૦

ફત્હે હલખ, ફત્હે એનતાહીયા, પહાડી અઝલાઅપર ચઢાઇ, શિખાલી શામમે અમાત, ફત્હે કીસારીયા, અરબકી જુઆહીયા, અરબકી મુલકી તક્સીમ, અરબકે મલહુર શહેર તારીખી મકામાત, અરબકી આઝાદી; અકરામે અરબ અમાનએ જાહેલીયત, અરબકી ઓરને, જહાલતકી રસમે.

કુતુહલ ઇસલામ હિસ્સા ૫ કી રૂ. ૧-૦-૦

સલતનતે મિસર, શુદરિયે આદશાહ, શુદરિયે આદશાહોંકા ખાતિમા મિસરી કુતુહાત, મગરેખી હમલા, બની ઇસરાઇલ, તવાયફલ મુલુકી, કાહન આદશાહ, બાઇસવાં ખાનદાન, હાથી આદશાહ, અસીરીયાસે જંગ, બાબુલસે લડાઈ, ઇરાની હમલા, યુનાની ઓર રમી ઇસાઇ મજકુબ, ફત્હે મિસર, ફત્હે ઇસકન્દરીયા, કુતુબખાનએ ઇસકન્દરીઆ, સલતનતે ઇરાન, જમશીદ આદશાહ, ઝુહહાક, ફરીદુન, સામ, ઝાલ, રસતમ, અશરાસીયાબ, સોહરાબ, સયાવશ, કેબુસર, ખેહરાસપ, શુસ્તાસપ બહેમનસે દારા તક, દારા ઓર સિકંદરે આઝમ, યુનાની સલતનત, ખાલી, શાહપુરસાની, નવશીરવાં, ખુશર પરવીઝ.

કુતુહલ ઇસલામ હિસ્સા ૬ કીમત રૂ. ૧-૦-૦

ઇસિ હિસ્સેમે ઇરાનકે વે માઅરોકે દરજ હેં જીસ્ને સલતનતે ઇરાનકા ખાતિમા કરકે મુસલમાનોકો વડાંકા હુકમરાન બના દીયા. યે હિસ્સા પિછવે હિસ્સેમે બઢા ચઢા હે. રિયાસતે હીરા કે મુફરસીલ તારીખી હાલાત ઓર ઇરાકી કામિલ ફતેહકા બમાન હે. જંગે સલાસલ, જંગે વિલખ, ફરીયાએ ખુન, ફતેહ હીરા ફતેહ એબાર, ફતેહ અયનુતલ તમર ફતેહ ઇમ્તુલજનદલ. ઇરાકકે દીગર માઅરિકે, જંગે નમાઝકે કસકર જંગે કસકર, પુલકી લડાઈ, જંગે કાદસીયા રમીયોં ઓર ઇરાનીયોંકા મુકામિલા, માલેગનીમત, સાઅદ રદીં કા એહલે હીરા ઓર ઇરાકકે સાથ મુલુક, ફતેહ બાબુલ વગયરાકા હાલ દરજ હે, હઝરત ખાલિદ રદીં કી બહાદુરીકા બે મિસ્લ હાલબી કાખીસે દીદ હે.

કુતુહલ ઇસલામ હિસ્સા ૭ કીમત રૂ. ૧-૦-૦

ઇસ હિસ્સેમે ફતેહ મદાયન, જંગે હલુલા, તકરીત ઓર મુસલકી ફતેહ, બતરે ઓર કુફેકી બુનિયાદ, ખુઝીસ્તાન નિહાવન્દ ઓર ઇરાનકે દુસરે સુબોંકી ફતેહ, ફતેહ ઇસકન્દાન હમદાનકી બગાવત, કામસ વ રેકી ફતેહ, આઝર બાયગ્ગન કોહકાફ, દરબંદકી ફતેહ, ફારસ્તાન ખુરાસાન વગેરાકી ફતેહકા મુફરસલ હાલ હે અલાવા હઝરત ઉમર રદીં કી શહાદત ઓર આપકી સુબારકે ઝીંદગીકે હાલાત ઓર યુરોપીયન મોઆરરિયોંકી આપકે સુતઅશીક રાયોંકા ઝખીરા ખાસ પઢતેકે કામિલ હે.

કુતુહલ ઇસલામ હિસ્સા ૮ કીમત રૂ. ૧-૦-૦

ઇસ હિસ્સેમે હઝરત ઉસમાન ખુનવુરેન રદીં કી ખિલાફત અફરીકાકી ફતેહ, ઇરાનકે આદશાહકા અબ્બાસ, ફરીયાઇ જંગ કબરસ, રોહડસ, અરાડસકી ફતેહ, જંગે મસ્તુલ, કુફેકી બગાવત મરવાનકી શરારત, હઝરત ઉસમાન ગની રદીં કી શહાદત, આપકી સીરત ઓર ફઝીલત, આપકી શહાદતપર એક નઝર, અમીરલ મોમેનીલ હઝરત અલી કરં કી ખીલાફત કાતિલાને ઉસમાન રદીં કી તશ્લીય, હઝરત અલી કરં કા ઇનતિઝામે સલતનત જંગેજમલ, જંગે સીફીન, જંગે નેહરવાન જકમીનકા ફયસલા, મિસરમે શીરિશ હઝરત અલી કરં કી શહાદત, હઝરત અલી કરં કી સીરત, હઝરત હસન રદીં કી

ત હજરત અલી કરે કા જરરીન કલામ, દરજ હે. ઇસકે પાદ શહાદતે હજરત હુસેન રદીં કા જગર ખરાશ વાકેઆ બયાન કિયા હે જીએ હમને અપની તરફસે એક લશજ નહીં લિખા બલકે હમારે પીરો મુશ્શદ ઓર ઉરદુ જ્યાનકે શાજિલ તરીન લિખનેવાલે મુસન્વીરે શિતરત હજરત ખવાજ હસન નિઝામી સાહબઝી લીખી હુમ્મ "મોહ-રરમ નામા" નામી કિતાબકે ઇખતિલાફ બાખ શામીલ કર લીયે હે. મસલત ખિલાફત, રસુલે ખુદાસલા કી વફાત, વસીયત લિખનેકા ઇરશાદ, હજરત અયુબકર રદીં કી ખિલાફત ઇખતિલાફતકી ઇખતિલાફ, હજરત ઉમર રદીં કી ખિલાફત, હજરત ઉસમાન રદીં ઓર હજરત અલી રદીં કી ખિલાફત, ફયસલેકા દિન, હજરત અલી રદીં કી ખિલાફત. શુરૂ ઇસલામકે છે શહીદ શહાદત હજરત ઉસમાન રદીં હજરત અયુબકર ગદ્દશહી રદીં મિનામે ઓર રકાત નમાઝ, અયુદ્ધલા ખિન સયાકા નયા મજહબ કુદ્રેકે સાત સરકશ. રસુલ સલમ કી અંગુઠી, અયુદ્ધલા ઇખતે સાઅદ ઇખતે સરેહકી શરારત, દુસરી યુરશ, વગમરા હાલાત દરજ હે.

કુતુહલ ઇસલામ હિસ્સા ૯ કીમત રૂ. ૧-૦-૦

ઇસ હિસ્સેમે શોહદાએ કરગલા કે દર્દનાક હાલાતકા ખાતમા હે. એક પેશીદા ખત, કુમકી તલબ, બમ્બેકલ કુરઆન તલવારકી ધાર પર મનઝરે કલ. ચહુદીયોકે કમરસ્તાનમે, હજરત અલી રદીં કી શહાદત, કુદ્રેકી મસજીદમે ત્રીન એનારકીરદ, હજરત ઇમામ હસન રદીં કી શહાદત, વાકએ કરગલાસે પહેલેકી લડાઇયાં, તિયદીન ઓરજમલ, બતરેકી હલ-ચલ રસુલે ખુદા સલમ કી બનાઇ હુમ્મ જગા, હજરતઅલી રદીં ઓર હજરત હુસેન રદીં કી બેહેસ, હજરત તલહા રદીં વ જુમેર રદીં કા કલ, સિયદીનકા આખરિકા, લડાઇકે નુકતે, સાલિસોંકા ફયસલા, ખારજીઓકા ખુરજ, ઉમર ખિતુલ આસ, હુકમતે ઇસલામકી પહેલી ખિદમત, મઆલીયાકી મોત, યઝીદકી તખ્તનશીની, કુદ્રેકી બારી કદીમે જિયાલ, હજરત મુસલિમકી શહાદત, પરદેસી મુસલિમ, કુદ્રેમે દો ગુલશામ, કુરાતકે કનારે ગેચુ દરાઝોંકા ખુન, સમયદના હુસેનકા સંદરે કુદા, મદની આપકો રખસતી સલામ, ખીમાર બેઝીકી જુદાઇ મકકે સે મકકે વાલેકા ફિરાક, દસવી મોહરમકા સવેરા શતમી બાહર, અલીકે પોતકા મયદાન, હુસેની જુદાઇ એક કુલ અલી અસગર ઓર આખીદ કી ખીમારી, શમ-શીરોમે શયખીર, રસ્તીયાસે બંધે બની શતેમા, યઝીદી દરગાહેમે કાતેમી કયદી.

કુતુહલ ઇસલામ હિસ્સા ૧૦ કી. ૧-૦-૦

યે હિસ્સા ઇસ તારીખી સિલ સિલેકા આખરી હિસ્સા હે. ઇસમે બની ઉમઇયાએ તાજદારોકા મુદ્દસીલ હાલ હે. ઇસગાહેમે હમારે પીરો મુશ્શદ હજરત ખવાજ હસન નિઝામી સાહેબને "યઝીદનામા" નામી એક કિતાબ મુસતનદ તવારીખી કીતાબોંપરમે લિખીથી ઉસીકો મુજરાતી લિયાસ પહેના કર હમારે ઇસ તારીખી સિલ સિલેકા આખરી હિસ્સા કરાર દયા હય, ઇસમે બની ઉમઇયા કી દુનિયવી તલવારોને દીનકી ગરદન પર પઠકર કયા કીયા વો લિખા હે. પહેલેકી તલવાર મદીને પર, યઝીદકા શરાખી બાઇ, દુસરી તલવાર મકકેપર, કાફર મકકેમે, લાયક બાઇ ના લાયક બેટા, કાતિલાને હુસેન દિમાર, ઇખતે જિયાદકી બારી, શહન અલલાકે કયા ઝીઝથી ? મકકેમે એક અલવીધી મુક-ઇદી, ફિર એહલે કુશકી નાહિનજરી ઓર મુખતારકી શહાદતે બે ઇખતિયારી મસઅબ ખિન જુમેરકા વકતે આખિર, મકકે પર બની ઉમઇયાકી દુસરી યુગીશ હજરત અબ્દકી

શહાદત, હજરત યહયા ઇબને ઝયદ રદી૦ કી યાને સલતનતકે દરખતમે કિતને મોત્રેનીનકા ખુન દિયા, પહેલા ખુન, દુસરા ખુન, તીસરા ખુન, અમીર મશ્હૂર અવસાદ અમીર મઆવીઆ મુસતીયે ઇસલામકી નઝરમે, મઝહૂબીયતક શિલસુકરે અમીર મઆવીયાકે સયાસી જરાઇમ, અમીર મઆવીઆકી મદદની ખતાએ, આખરી ફેસલા, બની ઉમઇયાકી દુસરા બાદશાહ યઝી, પાયતખતમે યઝીદકી બેખત, યઝીદકી તખત નશીની, તીસરે બાદશાહ મઆવીઆ બિન યઝીદ, ચોથા બાદશાહ મરવાન ઇબનુલ હકમ, પાંચવાં બાદશાહ અબ્દુલ મલિક બિન મરવાન, છઠા બાદશાહ વલીદ બિન અબ્દુલ મલિક, સાતવાં બાદશાહ સુલેમાન બિન અબ્દુલ મલિક આદેવે ખઝીફા હજરત ઉમર બિન અબ્દુલ અઝીઝ રદી૦, નવવાં બાદશાહ યઝીદ બિન અબ્દુલ રલિક, દસવાં બાદશાહ હુશામ બિન અબ્દુલ મલિક, ગ્યારવાં બાદશાહ વલીદ બિન યઝીદ બિન અબ્દુલ મલિક, બારવાં બાદશાહ યઝીદ બિન વલીદ બિન અબ્દુલ મલિક, તેરવાં બાદશાહ ઇબ્રાહીમ બિન વલીદબિ યઝીદ બિન વલીદબી યઝીદ બિન અબ્દુલ મલિક, ચૌદવાં બાદશાહ મરવાન અલહિમાર અમવી; સલતનત કી આગેવાકા દમ.

આ દસે ભાગ ઉંચા કાગળ ઉપર છાપી કપડાની અંગ્રેજી આંબણી અને સોનેરી નામ સાથે શોભાયમાન બનાવવામાં આવ્યા છે. દરેક મુસલિમ કેરુબની લાયચેરીની શોભામાં વધારો કરનારા છે. માટે જરૂર મંગાવો દરેક ભાગની કીમત એક રૂપીએ છે.

અલેફલયલા—યાને એક હજર એર એક રાતકા, બેમહા ખજાના, શાએકાન, મશહૂર અલેફ લયલાકે નામસે; શાયદહી કોઇ બેખતર હોગા. ચેહ વોહ કિતાબ હએ જરૂર સાની આજ જમાને બરમે મીલના મુશ્કીલ હય, રજીદા દિયુકા આરામ દેનેવાલા ચેહી એક તુરખા હય. કીમત ઉમ્દા ઝેજ કાગળ સોનેરી આઇન્ડીંગ રૂ. ૩-૮-૦

દાસ્તાને તિલિસ્મે હોશરૂખા

ઇસ કિતાબકી કિતની હી તાઅરીફ કી બીય ટુઝલ હય કહું કે તમામ જમાના બીનતા હય કે ચેહ તમામ હિન્દમે મકમુલ હય ઇસ કિતાબસે અમીર હમઝા સાહબને અફરા સિયાબ બહુગર કે તિલિસમાતોકા ઉરસે લઢકર ફનાં ક્રિયાયા. ઉરકા મજકુર હય, ઇસ કિતાબકી કિતની હી તાઅરીફ—કી બીય ટુઝલ હય કહું કે તમામ જમાના બીનતા હય કે ચેહ તમામ હિન્દમે મકમુલ હય ઇસ કિતાબસે અમીર હમઝા સાહબને અફરા સિયાબ બહુગર કે તિલિસમાતોકા ઉરસે લઢકર ફનાં ક્રિયાયા. ઉરકા મજકુર હય. ઉમર એયારકી ઇયારીયે પઢકર હસતે હિન્દમે લોટ ન બીય, તો હમાર ઝીઆ, મુસલમાનોકી બહાદુરીએ, ઇસલામકા બેશ મયદાને જંગકે સીન, ગરલ કિતાબ કયા હય, એક મરઘા ખીચકર શાએરને આપકે સાબને રખ દીયા હય આશિકોંકી તો બીન હય, નજમો નસર દોનોમે કમાલ કીયા હુરા હય એક બાર દેખને પરહી મુનહસિર હય, જમાન, ઉર્ફ સહેલી હર કિસીકા સમજ પડ સકતી હય કાગળ ઝેજ સુનેહરી પુસ્તક શેખલ આદ ચેથ કે ૬૦૦ સફેદી કીતાબકે સિર્ફ રૂ. ૩-૮-૦ પોસ્ટ ૦-૪-૦

તમામ બીનતાં પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું—

બદરૂદીન હુસેનુદીન નિઝામી બુકસેલર,

૬. વજી હરવાબ—અમદાવાદ.

દીની કીતાબે.

મીફતાહુલજન્નહ—ઇસ કિતાબમેં બહી બહી કિતાબમેં ચુન ચુન કર તમામ મસાઇલ બરદાએ હંય.	૧૦ ૦—૧૨—૦
દવલતે ખેજવાલ—ઇસ કિતાબમેં, એકસો મસલે અયમે લિખે હંય, કે જનપર અમલ કરનેસે મુફલીસી દુર હોતી હમા, ઓર તાંગરી હાસિલ હોતી હોય.	૧૦ ૦—૮—૦
હયાતે જવેદાની—ઇસ કિતાબમેં હજરત પીરનેપીર દસ્તગીર સૈયદ અબ્દુલ કાદિર જલાની (કદ૦) કી જંદગીકે મુબારક હાલાત ઓર કરામત હય કીમત.	૧૦ ૦—૮—૦
તારીખુલ ખુલકા—ઇસ કિતાબમેં હજરત (સલ૦) કે આફ અરહામુકી જંદગીકે મુબારક હાલાત હંય કી.	૧૦ ૦—૬—૦
તઝકેરતુલ અખિયા—ઇસ કિતાબમેં પયગમ્બરકે મુબારિક હાલાત હય કી.	૧૦ ૦—૬—૦
મેઅરાજનામા—ઇસ કિતાબમેં દોજહાંકે સરદાર હજરત જનાબ રસુલે મકમુલ (સલ૦) કી મેઅરાજ શરીફકા ખયાન હય. આ હજરત (સલ૦) ને ખેદીસ્ત ઓર દોઝખ ઓર અરશે મોઅઘાકી કી કુષ સમ્બર, ઓર વહાંકા દીલકશ ખયાન કી.	૧૦ ૦—૩—૦
જવાબરે હીન્દી વિન્દા બહી	૧૦ ૦—૧૨—૦
સકરાતનામા	૧૦ ૦—૧—૦
મજમુએ હજાર મસાઇલ.	૧૦ ૦—૫—૦
નુરનામા	૧૦ ૦—૧—૦
વફાતનામા	૧૦ ૦—૧—૦
શાદી નામા	૧૦ ૦—૧—૦
સમાવત નામા	૧૦ ૦—૧—૦
મીલાદે રસુલ	૧૦ ૦—૪—૦
મજમુએ મદહેબાત	૧૦ ૦—૪—૦
નઝમુઝીયા	૧૦ ૦—૪—૦
કસસુલ અખેયા	૧૦ ૧—૮—૦

કયા આપ ઝુરરી મસાએલસે વાકેફ હુઆયાહતે હં.

ફુનેદીન—ઇસલા જવાબ ઓર બે મીરસ નુરખમેં તમ શીકહકે મસ જવાબમેં દરજ હય. શીકહકી બહી બહી મુસતનહ કીતાબુકે હકે સાક મસાએલ લીખે હય, કોઇ મસલા અયસા નહીં કે જરૂરકા હાસિલ કીત સાહેબને દરયાકા કુઝમેં બરદીય હય. એક કીતાબ મંગવાઆપ કીસી મોલવી સાહેબસે મસલા પાઠ કરનેકી આપકા હતે આપ કાયદા પહોંચાઈમે ઉર્દુ જબાન ઓર ગુજરાતી હરફેગેરી તોહફેએ મઝ-યાને સકે.

હજકી સફરકે લીખે ચેહ કી પાસ રખના મોઅમ્મ હય બીફ જબાન ગુજરાતી કુમે વિન્દા ગલે.

હિન્દુસ્તાની કીસ્સા.

દલસલા કીસ્સા	૩૦ ૦-૮-૦	હાલમ નાટક કીસ્સા	૩૦ ૦-૧૨-૦
કલાની પદનેદે દાખીલ હવ	૦-૮-૦	કીસ્સા સાહે રમ	૩૦ ૦-૧-૦
ગહે ઝુમ	૩૦ ૦-૨-૦	સાહે યમન	૩૦ ૦-૧-૦
બીબી મરયમ	૩૦ ૦-૬-૦	મલેક મોહમદ જેલી અશરો	૩૦ ૦-૮-૦
નાનની પકાન	૩૦ ૦-૧-૦	કસાનએ અનનયમ	૩૦ ૦-૮-૦
હસ્તાન અમીર હમઝા	૩૦ ૧-૮-૦	અવરત ડહા	૩૦ ૦-૨-૦
કાલી જોરી	૩૦ ૦-૧-૦	બીરલ અમમ	૩૦ ૦-૨-૦
તમી મનસારી	૩૦ ૦-૨-૦	ધન્દ સભા	૩૦ ૦-૨-૦
શુભે બકાવલી	૩૦ ૦-૮-૦	સુસુકે શુભેખા	૩૦ ૦-૮-૦
શુભે સાની	૩૦ ૦-૮-૦	બેનઝીર બંદે મુનીર	૩૦ ૦-૪-૦
શુભ મેનાબર	૩૦ ૦-૬-૦	અવતુન ઝોર મોહમદ હનીફ	૩૦ ૦-૨-૦
જાહનહો જાહપરી	૩૦ ૦-૨-૦	સુદા બાલી	૩૦ ૦-૧-૦
ખમ્બીલી બાધારી	૩૦ ૦-૨-૦	તમોલન	૩૦ ૦-૧-૦
દાદ હલીમા	૩૦ ૦-૧-૧	રાશન મીયાં સમસુદદા	૩૦ ૦-૧-૧
લાલ મોહર	૩૦ ૦-૨-૦	લખલા મજનું	૩૦ ૦-૧-૦
સીપાલી આદા	૩૦ ૦-૧-૦	સોદાગર ખલમા	૩૦ ૦-૧-૦
સીકંદર મુલકરનેન	૩૦ ૦-૧-૦	હાજ મંજરોલીશાહ	૩૦ ૦-૩-૦

મરાઠુર નાટકની કીતાબો ભાષાયુ સાથે.

પુખસુરત બલા	૦-૬-૦	જેહરીસાંપ	૦-૬-૦
સયદે હવ	૦-૬-૦	અસીરે હીત	૦-૬-૦
ચંદ્રાવલી	૦-૬-૦	પુને નાહક	૦-૬-૦
શુભજને અફત	૦-૬-૦	સેફે યુન	૦-૬-૦
શુભર જરીના	૦-૬-૦	કાલે મજીર	૦-૬-૦
પુશર હસીના	૦-૬-૦	બાજમે કાની	૦-૬-૦
કસોટી ઉઈ દોર મીન્યા	૦-૬-૦	કાલી નામન	૦-૬-૦
મુનેહરી ખજર	૦-૬-૦	મુનેહરી શર	૦-૬-૦
અસાહીન	૦-૬-૦	પાનદાને હામન	૦-૬-૦
અલોપાયા	૦-૬-૦	શરીફે નાન	૦-૬-૦
અવરત	૦-૬-૦	ખવાબે હરેલી	૦-૬-૦
મતરા બકાવલી	૦-૬-૦	પુદા દેરત	૦-૬-૦
કુપ છાન	૦-૬-૦	પુને છમર	૦-૬-૦
ગીરકતારે મોહબત	૦-૬-૦	સીલવર કાંચ	૦-૬-૦
અમને કામાન	૦-૬-૦		૦-૬-૦

મનિસાર ઉઈ પારી ફરહાદ

વાલી ૦-૪-૦ ધન્દકામ ૦-૬-૦
 ૬ તમામ સમકે કરાન શરીફ, કાવદા, સીપારા, ઝોર તમામ ઉઈ,
 પાતી, લી, કીતાબો, મદ મુખારક કે સી કાંઈ, વગેરા હમારે યહા
 રીઝીકામા માલ મોહદ કીકામ દીયા બયગા.
 તમામસમકી કીતાબો મીલને પતા—

૩૬ હુસેનુદીન તામામી યુકસેલર.

ગણુ દર

—અમદાવાદ.

